

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΑΘΗΝΑ, 27 ΓΕΝΑΡΙΟΥ 1994 - ΤΕΥΧΟΣ 87

ΚΡΟΜΕΡΟ!!!
βλ. σελίδα 12.

προς τον Αναρχικό

Φίλε αναρχικέ,
από τότε που έγινε η κατάληψη στέγης στο κτίριο της Αχαρνών και Χεύδεν (2 Μάρτη '90), δε σκεφτήκαμε ποτέ να κρατήσουμε σημειώσεις για τις φήμες που ακούστηκαν για μας. Τώρα αρχίζουμε να σκεφτόμαστε ότι θα είχε πλάκα. Θα είχε πλάκα να ξαναδιαβάζουμε κάθε 2-3 χρόνια τι έχουν πει ή διαδώσει, αυτοί που λίγα ως καθόλου ξέρουν αλλά πολλά ως πάρα πολλά, λένε και διαδίδουν (κι αυτοί δεν είναι και λίγοι).

Έχουμε ακούσει κατά καιρούς ότι η Villa Amalia είναι μαγαζάκι, ότι τρώμε τα λεφτά των συναυλιών επειδή βαριόμαστε να δουλεύουμε, ότι είμαστε μαλάκες που δεν τρώμε τα λεφτά των συναυλιών και καθόμαστε και δουλεύουμε, ότι είμαστε μπάτσοι μεταμφιεσμένοι, ότι είμαστε όργανα του σατανά, ότι είμαστε πληρωμένοι ναζί, ότι είμαστε πράκτορες της KGB, ότι είμαστε εξωγήινοι από τον Άρη με σκοπό να καταστρέψουμε τη γη,... κλπ. Ναι, παιδιά, και πληρωμένοι και μπάτσοι και φονιάδες και πράκτορες και εξωγήινοι...

Γιατί, φίλε αναρχικέ, άμα καθόμασταν να ασχολούμαστε με ότι λέγεται δε θα' πρεπε να κάνουμε τίποτα άλλο στη ζωή μας (άσε που άμα παρασχολείσαι με τα σκατά κινδυνεύεις να γίνεις ένα μ' αυτά). Αντίθετα, οι περισσότεροι από μας κάνουν αρκετά πράγματα στη ζωή τους και αυτά ακριβώς είναι που αντιστέκονται στις κάθε είδους φήμες, γιατί αυτά είναι που δημιουργούν φιλίες, συντροφικότητα και αλληλεγγύη στην καθημερινότητά μας.

Το γράμμα αυτό δε γράφεται τόσο επειδή μας κόστισε το περιεγχόμενο του γράμματός που δημοσιεύτηκε στον αναρχικό (γι αυτό και δε θα ασχοληθούμε καθόλου με το περιεγχόμενο αυτό), όσο επειδή μας κόστισε το ότι δημοσιεύτηκε στον αναρχικό, ένα έντυπο που γράφεται και διαβάζεται από ανθρώπους που σκέφτονται -ή προσπαθούν να σκέφτονται- ελεύθερα. Γιατί με βάση όλα αυτά, φίλε αναρχικέ:

- θα' πρεπε να ξέχωρίζεις την κριτική από τη λάσπη και το σχόλιο από την ύβρι (αλήθεια πίστευες ότι θα κάναμε "εποικοδομητικό διάλογο" με κάποιον που έχει εξαντλήσει το υβρεολόγιό του ανώνυμα απέναντί μας;)

- θα' πρεπε να ξέρεις ότι δεν υπάρχουν "σύντροφοι" που στέλνουν ανυπόγραφα κείμενα σε έντυπα του "χώρου", γιατί -τουλάχιστον οι δικοί μας- οι σύντροφοι αν μη τι άλλο δεν είναι δειλοί και υπερασπίζονται τη γνώμη τους (αλήθεια, αν η ασφάλεια ήθελε να παρέμβει στα πράγματα του "χώρου" σκέφτεσαι μήπως με ποιό τρόπο θα το έκανε;)

- θα' πρεπε να ξέρεις ότι η κριτική, γενικά, σε κάνει να χρεώνεσαι κάποια πράγματα (π.χ. όταν λες "θάνατος στ' αφεντικά" χρεώνεσαι το να μη γίνεις ποτέ αφεντικό) ενώ ο "φιλαράκος" μας δεν πρόκειται να χρεωθεί ποτέ τίποτα για όσα είπε απέναντι σε καταληψίες, απέναντι σε αναρχικούς και αντιεξουσιαστές

- Και τέλος, θα' πρεπε να ξέρεις ότι η Βίλλα βρίσκεται στο ίδιο σημείο εδώ και 4 χρόνια με τις πόρτες ανοιχτές σε όλους όσους θέλουν να κάνουν κριτική, να διαφωνήσουν ή να λογομαχήσουν μαζί μας και ότι κανείς στα 4 αυτά χρόνια δεν έπαθε τίποτα γι' αυτό...

Φιλικά, οι κάτοικοι -καταληψίες της Βίλλα Αμαλία.

Υ.Γ. Έτσι κι αλλιώς, από τις όποιες φήμες και κουτσομπολιά ακούστηκαν κατά καιρούς για τους όποιους συντρόφους, το μόνο που έμεινε είναι η δράση και η δημιουργία αυτών που πραγματικά δρούν, όχι η κριτική στη δράση των άλλων...

Ένας χρόνος αγώνων του Ζαπατιστικού Στρατού.

του Ricardo Alemán.

ΜΕΞΙΚΟ. Η ύπαρξη της ένοπλης ομάδας, που ονομάζεται Ejército Zapatista de Liberación Nacional, ανιχνεύεται, ήδη από τον Μάη του περασμένου χρόνου, στην περιοχή των πόλεων San Cristóbal, Ocosingo, Altamirano και Las Margaritas, όπου σημειώθηκαν αρκετές συγκρούσεις με μονάδες του στρατού, έστω κι αν η στρατιωτική ηγεσία δεν ομολογούσε ανοιχτά την ύπαρξη των ανταρτών. "Στρατιωτικοί, που είχαν αποσπασθεί στο San Cristóbal de las Casas, δέχθηκαν επίθεση από μια ομάδα ακαθορίστου αριθμού ατόμων που, όπως φαίνεται, ανέπτυσαν παράνομες δραστηριότητες", αναφέρει ένα ανακοινωθέν του υπουργείου εθνικής άμυνας, με ημερομηνία 31 Μαΐου 1993.

Οι πόλεις Ocosingo, Altamirano και Las Margaritas περικλείουν μια περιοχή της πολιτείας Chiapas με αγροτικούς οικισμούς πάμπτωχους και απροσέλαστους. Τον περασμένο Ιούλιο, ένας αγροτιστής ηγέτης δήλωσε: "Οι συνθήκες φτώχειας και δυστυχίας, μέσα στις οποίες ζουν οι ντόπιοι αυτοί των κοινοτήτων, αποτελούν την κατάλληλη θερμοκοιτίδα που θα τους πείσει να ενταχθούν σε κάποιο ένοπλο κίνημα, σαν αυτό που φαίνεται ότι σχηματίζεται στα δάση της περιοχής".

Τρεις μήνες μετά από αυτές τις συγκρούσεις, ο τότε υποψήφιος του PRI (Partido Radical Institucional= Θεσμικό Ριζοσπαστικό Κόμμα) για την μεξικανική προεδρία Luis Donaldo Colosio ανακοίνωνε, στις Las Margaritas, ότι θα δινόταν ένα ποσό αρκετών εκατομμυρίων "για την παραγωγική ανάπτυξη 12 κοινοτήτων της περιοχής".

Απ' τις αρχές του περασμένου χρόνου, ωστόσο, οι ενέργειες των ανταρτών πολλαπλασιάζονται. Οι πρώτοι αξιωματικοί του στρατού, που σκοτώνονται, ήταν ένας λοχαγός κι ένας λοχίας, των οποίων τα πτώματα αποτεφρώθηκαν από τους ντόπιους. Αυτές οι απώλειες πυροδότησαν την ενεργητική αντίδραση των στρατιωτικών μονάδων της περιοχής που βρίσκονταν υπό την διοίκηση του στρατηγού Miguel Angel Godínez Bravo.

Σύμφωνα με το Κέντρο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Fray Bartolomé de las Casas, του οποίου πρόεδρος είναι ο επίσκοπος Samuel Ruiz, "οι 400 περίπου στρατιώτες, που έψαχναν τα πτώματα των δολοφονημένων στρατιωτικών, κατέλαβαν, για περισσότερο από μια εβδομάδα, την κοινότητα Tzotzil de San Isidro el Ocotal, απέλυσαν με θάνατο τα μέλη των 46 οικογενειών που ζούσαν εκεί και συνέλαβαν και βασάνισαν τουλάχιστον 13 αγρότες, τους οποίους κατηγορούσαν ότι είχαν δολοφονήσει τους δυο στρατιωτικούς". Ο στρατηγός Godínez απάντησε ότι όλα αυτά ήταν "παράμυθια των παιδιών" που ήθελαν να παρυστήσουν τους προστάτες των ιθαγενών.

Το παραπάνω άρθρο αναδημοσιεύθηκε στην ισπανική εφημερίδα *El País* από τη μεξικανική *La Jornada*.

*βλ. διόρθωση στη σελίδα 11.

Στην Chiapas συνεχίζονται οι συγκρούσεις των ανταρτών με τον ομοσπονδιακό στρατό. Στις 8/1/94, 4-5.000 άτομα πήραν μέρος σε συγκέντρωση και πορεία, σε ένδειξη συμπαράστασης στον αγώνα των αγροτών, που οργανώθηκε από διάφορες ομάδες (και από Αναρχικούς συντρόφους) στην πόλη του Μεξικού.

Την ίδια μέρα, η ομοσπονδιακή πρωτεύουσα συγκλονίστηκε από 3 εκρήξεις, την ευθύνη των οποίων ανέλαβε κάποια πρωτοεμφανιζόμενη ομάδα, με "αριστεριστική" προκήρυξη που έστειλε στα ΜΜΕ. Υπάρχουν, ωστόσο, μερικά "κενά" στην όλη ιστορία, που κάνουν πολλούς να αποδίδουν τις εκρήξεις αυτές στην ίδια την αστυνομία και στην προσπάθειά της να τρομοκρατήσει τους κατοίκους της πρωτεύουσας και να τους στρέψει ενάντια στην Επανάσταση.

Τα αριστερά κόμματα της αντιπολίτευσης κατηγορούν την κυβέρνηση ότι εφαρμόζει πολιτική γενοκτονίας σε βάρος των Ινδιάνων των Chiapas. Αντίθετα, τα κόμματα της δεξιάς, την κατηγορούν για τη μη-έγκαιρη λήψη μέτρων για την καταστολή της εξέγερσης και για μαλθακότητα. Όσο για τους στρατιωτικούς, αυτοί, για την ώρα, περιορίζονται στα καθαρά πολεμικά ανακοινωθέντα, χωρίς να παίρνουν καμιά πολιτική θέση.

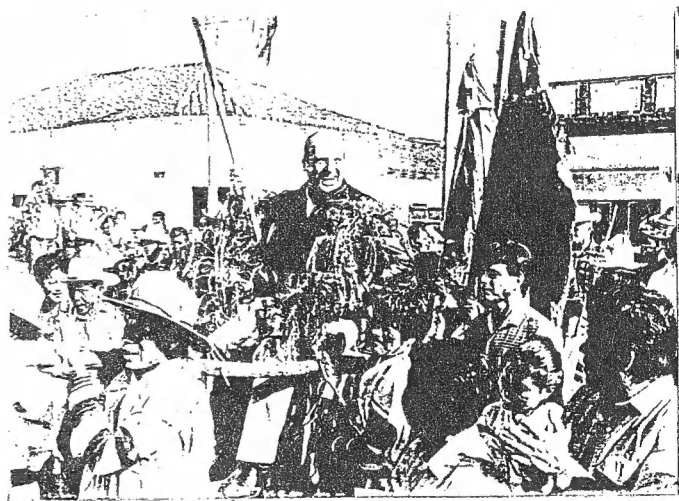
Οργή ενάντια στους ισχυρούς.

Οι εξεγερμένοι του Ζαπατιστικού Στρατού Εθνικής Απελευθέρωσης άφησαν να ξεσπάσει η οργή τους ενάντια στους ισχυρούς. Ο στρατηγός Absalón Castellanos, που υπήρξε κυβερνήτης Πολιτείας Chiapas από το 1982 μέχρι το 1988, και η γυναίκα του συνελήφθησαν από τους αντάρτες την Κυριακή 2/1. Κατά την ανηψιά του στρατηγού, Delí Castellanos, μια ομάδα ανταρτών μπήκαν στο ράντσο San Joaquín, όπου διέμενε ο κυβερνήτης, 36 χιλιόμετρα απ' την πρωτεύουσα της επαρχίας Comitán, συνέλαβαν τους δυο συζύγους και έφυγαν προς άγνωστη κατεύθυνση. Η ανηψιά του στρατηγού πρόσθεσε ότι ο τελευταίος, εκτός από κυβερνήτης, είχε διατελέσει και στρατιωτικός διοικητής της περιοχής. Τέλος, είπε ότι οι αντάρτες επί τη ευκαιρία, άρπαξαν ένα φορτηγό και δυο αγελάδες.

Λίγο πριν σταματήσουν οι μάχες στο γειτονικό Ocosingo, οι αντάρτες σκότωσαν τον κτηνοτρόφο Enrique Solórzano, μαζί με άλλα τέσσερα άτομα που είχαν συλλάβει την Κυριακή.

Οι αντάρτες αποφάσισαν να εγκαταλείψουν το Ocosingo, πριν φτάσει ο τακτικός στρατός, προηγουμένως, όμως, πυρπόλησαν το δημαρχείο, τα αρχεία του ειρηνοδικείου, την εφορία & το αστυνομικό τμήμα της πόλης.

Σύμφωνα με πληροφορίες της εφημερίδας *El Tiempo*, που εκδίδεται στην Chiapas, οι αντάρτες λεηλάτησαν τα κυριότερα μαγαζιά της πόλης. Στο La Suriana, ένα απ' τα μεγαλύτερα καταστήματα του Ocosingo, τα αγαθά κατασχέθηκαν και μοιράστηκαν στον πληθυσμό. Οι αντάρτες δήλωσαν ότι αυτοί του του είδους οι ενέργειες θα συνεχιστούν και σ' άλλους οικισμούς.

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΜΕΤΑΛΕΙΑ... Ο στρατηγός Absalón Castellanos Domínguez (σε παλιότερη φωτογραφία), χαμογελάει... πάνω στις ράχες των ιθαγενών υπηκόων του, που τον μεταφέρουν. Η φωτογραφία αποδεικνύει περύτερα ότι το φορτηγό δεν του χρειαζόταν.

(Τηλεφωνική ανταπόκριση από την Ciudad de México, 9/1/94).

Rifles de madera y palos con pinchos. EL PAIS, 6/1/94

Ξύλινα τουφέκια και ρόπαλα με καρφιά...

του Ricardo Alemán από τη La Jornada.

OCOSINGO.

Η στρατιωτική μηχανή του Μεξικού ανακατέλαβε τις πόλεις, που είχαν καταλάβει οι αγρότες του EZLN, δηλαδή τις Altamirano, Oxchuc, Ocosingo και Las Margaritas. Με κατεύθυνση προς το δάσος του Lacandon και με βαρείες απώλειες, σύμφωνα με τα λεγόμενα των κατοίκων των πόλεων (Σημ. του Α.: Οι οποιές βρύνονται υπό στρατιωτική κατοχή, τη στιγμή που οι κάτοικοι μιλούν στον δημοσιογράφο) οι αντάρτες υποχρεώθηκαν ν' αναδιπλωθούν, εν μέσω των εκδηλώσεων αποδοκιμασίας του πληθυσμού του Ocosingo και του Altamirano, όπου πολλοί κάτοικοι κατήγγειλαν λεηλασίες και καταστροφές. Στο δρόμο, δυο αντάρτες κείτονταν νεκροί: ο ένας με το κεφάλι ανοιγμένο απ' την χαριστική βολή, ο άλλος ήταν πεσμένος μπρούμυτα, με τα χέρια δεμένα στην πλάτη.

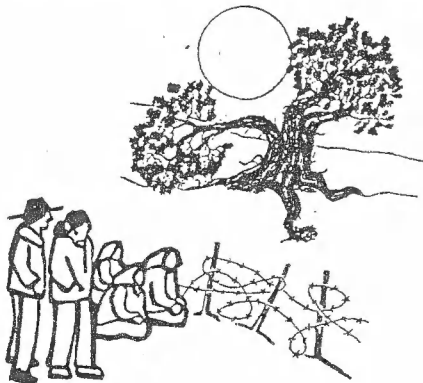
Στη διάρκεια των συγκρούσεων, στο Ocosingo, στο Altamirano και στο Oxchuc, φάνηκε ότι πολλοί απ' τους αντάρτες, απέναντι στους πάνοπλους στρατιώτες, υπεράσπιζαν τις θέσεις τους με ξύλινα τουφέκια, στυλιάρια και καμτσίκια με καρφιά δεμένα στις άκρες τους. Στο Ocosingo, ένας Ινδιάνος αντάρτης βρέθηκε να ψυχορραγεί σ' ένα πρόχειρο σδόφραγμα, που είχε στηθεί με μερικά τούβλα & ξύλα ήταν "οπλισμένος" μ' ένα ξύλινο τουφέκι, που το είχε βάψει έτσι, ώστε να μοιάζει με αληθινό.

Ο σεβασμός στους κατοίκους των πόλεων, που έδειξε ο Ζαπατιστικός Στρατός τις περασμένες μέρες, έδωσε τη θέση του στον τρόμο που χάραζε τα πρόσωπα έντεκα ανθρώπων που είχαν "συλληφθεί" απ' τους κατοίκους του Oxchuc μετά την "απελευθέρωση" της πόλης απ' το στρατό. Οι αντάρτες, αφού δάρθηκαν άγρια, δέθηκαν χειροπόδαρά κι εκτέθηκαν, σαν άγρια ζώα, στην κεντρική πλατεία.

Το Altamirano, το κυριότερο οχυρό του EZLN, εγκαταλήφθηκε από τους αντάρτες, όταν τα αεροπλάνα και τα ελικόπτερα του μεξικανικού στρατού πέταξαν πάνω από τον οικισμό κι άνοιξαν πυρ, σύμφωνα με καταγγελίες των κατοίκων. Οι θέσεις του EZLN, γύρω από το Ocosingo, φυλάγονταν από αντάρτες, πολλοί απ' τους οποίους ήταν οπλισμένοι με ξύλινα τουφέκια, βαμμένα σαν αληθινά. Μετά την είσοδο στην πόλη του στρατού, οι δρόμοι ξαναβρήκαν, χθές, τη συνηθισμένη τους ηρεμία.

Σύμφωνα με κάποιες πληροφορίες, το τοπικό νοσοκομείο όπου οι αντάρτες είχαν μεταφέρει τους τραυματίες τους, είχε εκκενωθεί έσπευσμένα. Φεύγοντας οι αντάρτες πήραν μαζί τους, όχι μόνο τους τραυματίες, αλλά και τους σκοτωμένους συντρόφους τους.

Στην αγορά του Altamirano, πέντε Ζαπατιστές κείτονταν νεκροί. Όλων τα χέρια ήταν δεμένα στην πλάτη και μερικοί είχαν δεχθεί και χαριστική βολή στο κεφάλι.

Εί ναι η αρχή του τέλους;

Emiliano Zapata, caudillo legendario de los campesinos mexicanos.

...ya se fueron los
Carlistas
y vinieron los Villistas...
(La Cucaracha)

...Εφυγαν οι Καρλιστές
κι ήρθαν οι Βιλλίστες...
(Η Κατσαρίδα)

Όταν σε μια χώρα οι επαναστάσεις διαδέχονται η μια την άλλη, με την ταχύτητα που σε άλλες χώρες διεξάγονται κοινοβουλευτικές εκλογές, κάποιιοι σπεύδουν να μιλήσουν για "έλλειψη δημοκρατίας"...

Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί πως έχουν άδικο.

Τουλάχιστον, δεν έχουν άδικο, εφόσον με τον όρο

"δημοκρατία", σήμερα, δεν εννοούμε παρά την διακυβέρνηση μιας χώρας από κάποιους "εκλεγμένους αντιπροσώπους", στους οποίους ο "κυρίαρχος" λαός δίνει την εντολή να τον κυβερνήσουν, μέσω της ψήφου του, αποκλεισμένης κάθε άλλης μεθόδου, ως "αντιδημοκρατικής"...

Τρία είναι, ωστόσο, τα ερωτήματα που προκύπτουν από τις παραπάνω διαπιστώσεις:

Α. Αν με τον όρο "δημοκρατία" εκφράζεται η λαϊκή κυριαρχία, τότε πόσο ταιριάζει στον όρο αυτό το παραπάνω περιεχόμενο;

Β. Αν το περιεχόμενο του όρου "δημοκρατία" είναι μόνο ο κοινοβουλευτικός τρόπος διακυβέρνησης, τότε γιατί η "δημοκρατία" αποτελεί αξία και, μάλιστα, τόσο απόλυτη, ώστε η έλλειψή της να είναι συνώνυμη της "καταπίεσης" ή, ακόμη, και της "υπανάπτυξης";

Γ. Ποιοί είναι εκείνοι που χαρακτηρίζουν την επανάσταση "αντιδημοκρατική" κι αποδίδουν "έλλειψη δημοκρατίας" στη χώρα όπου ξεσπάει μια επανάσταση;

*****

Σύμφωνα με την ετυμολογία της, η "δημοκρατία" δεν μπορεί να είναι τίποτε στενότερο από την εξουσία του "δήμου", δηλαδή του συνόλου των ανθρώπων που ζουν σε μια χώρα.

Κάθε μεριαισμός ή στένεμα της παραπάνω έννοιας, δεν μπορεί παρά να είναι ΑΝΤΙΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ.

Ο κοινοβουλευτικός τρόπος διακυβέρνησης μιας χώρας, λοιπόν, δεν αποτελεί έκφραση "δημοκρατικότητας", παρά μόνο στην περίπτωση που η εφαρμογή του αντιπροσωπευτικού κοινοβουλευτικού συστήματος διακυβέρνησης δεν ΕΜΠΙΟΔΙΖΕΙ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ και φυσικά του ΚΑΘΕ ΚΑΤΟΙΚΟΥ χωριστά, αφού το παραπάνω σύνολο δεν νοείται παρά σαν συνισταμένη των ατόμων & των ατομικών βουλήσεων.

Κάτω απ' αυτό το πρίσμα, ο κοινοβουλευτισμός εξαρτά τη "δημοκρατικότητά" του από το ΕΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ Ο ΠΟΛΙΤΗΣ ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ.

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα -----

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ, Νο. 87

----- συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Δεν θα ασχοληθούμε εδώ με την κριτική της εντολής και της "δημοκρατίας". Πρόκειται, άλλωστε, για χιλιοειπωμένα πράγματα και η απάντηση των Αναρχικών είναι κι αυτή γνωστή: Η ΕΝΤΟΛΗ (η ανάθεση των αποφάσεων για τη ζωή μας σε κάποιον άλλο) ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ και ΜΟΝΟ ΜΗ ΔΕΝΙΚΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΥΡΟΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ.

Το τρίτο ερώτημα απαντιέται κι αυτό εύκολα.

Δεν έχει κανείς παρά να ρίξει μια ματιά σ' όσα ακούγονται τελευταία, με ευκαιρία κι αφορμή τη Ζαπατιστική Αγροτική Επανάσταση του Μεξικού.

Εκείνοι που την κατηγορούν σαν "αντιδημοκρατική", είναι εκείνοι ακριβώς που τη λαϊκή κυριαρχία τη γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια, δηλαδή, η μεξικανική κυβέρνηση, καθώς κι οι κυβερνήσεις της δυτικής Ευρώπης και της βόρειας Αμερικής (ΗΠΑ-Καναδάς)...

*****

Πέρα, ωστόσο, από την "κρατούσα" αντίληψη, υπάρχει και μια άλλη...

Σύμφωνα μ' αυτήν, οι επαναστάσεις, σαν άμεση και άμεση έκφραση της λαϊκής βούλησης, αποτελούν τη γνησιότερη εκδήλωση της λαϊκής κυριαρχίας και την μοναδική ΠΡΑΓΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ "ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΗ", ΑΛΛΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΗ.

Κατά την αντίληψη αυτή, Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΛΗΡΕΣΤΕΡΟ ΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΠΡΙΜΟΤΗΤΑΣ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ ΚΙ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΜΙΑΣ ΧΩΡΑΣ (ακόμη και με την ωμή φυσική έννοια, αφού η Επανάσταση είναι η ίδια η ζωή - βλ. Κ. Καφιέρο "Ευνοψη του Κεφαλαίου του Μαρξ").

*****

Σκοπός, ωστόσο, αυτού του άρθρου δεν είναι η ανάλυση της "δημοκρατικότητας" της "δημοκρατίας".

Εκείνο, που θα μας απασχολήσει, είναι οι επιπτώσεις - ΠΟΥ ΘΑ ΕΧΕΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ - η Επανάσταση του Μεξικού στον "τέταρτο" κόσμο.

*****

Αν, λοιπόν, ο "πρώτος" κόσμος της Βόρειας Αμερικής (δηλαδή των ΗΠΑ και του Καναδά), της Ευρωπαϊκής Ένωσης κι ως ένα σημείο της Αυστραλίας (της "λευκής" Αυστραλίας) έχει κατακτήσει ένα υψηλό βιωτικό επίπεδο,

Αν ο "δεύτερος" κόσμος της πρώην ΕΣΣΔ και των δορυφόρων της ελπίζει κι αυτός (ως ένα σημείο βάσιμα) ότι θα κατακτήσει κάποιο - έστω & χαμηλότερο - επίπεδο ζωής,

Αν ο "τρίτος" κόσμος των κρατών της Αφρικής & της Ασίας, ξεπουλώντας τον πλούτο και την εργατική του δύναμη, αποβλέπει σε μια ποσοτική και ποιοτική αύξηση των εκδηλώσεων "ανθρωπισμού" των προηγούμενων κόσμων, που θα του επιτρέψει να επιβιώσει,

Ο "τέταρτος" κόσμος ΔΕΝ ΕΛΠΙΖΕΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΒΑΛΕΙ ΣΕ ΤΙΠΟΤΕ.

*****

Ο κόσμος των Τσιγγάνων, των Βλάχων, των Σαρακατσάνων, των Βρετόνων, των Βάσκων, των Αμπορίτζινες, των Νέγρων των γκέτο της Βόρειας Αμερικής αλλά και των Αφρικανικών φυλών που δεν είχαν την "τύχη" να αναγνωριστούν απ' τον ΟΗΕ... σαν "κράτος", των Αϊνού της Ιαπωνίας, των Σοσόν, των Μοϊκανών, των Τζοτζίλ...

Ο κόσμος των κλοσάρ του Παρισιού, των "αλητών" των μεγαλουπόλεων, των παιδιών της Βραζιλίας ή των αναπήρων της Ζαϊρικής πρωτεύουσας...

Ο κόσμος εκείνων που δεν έχουν να προσφέρουν τίποτε και άρα δεν μπορούν να ζητούν τίποτε... ΔΕΝ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗ ΤΟΥ ΥΠΑΡΞΗ. (Κι αυτήν, βέβαια, κουτσουρεμένη, αλυσσοδεμένη, ταπεινωμένη...).

ΜΟΝΟ ΑΥΤΗΝ ΕΧΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ...

*****

Στον κόσμο αυτόν ανήκουν, τόσο οι απόκληροι της "διεθνούς κοινότητας", όσο και οι απόκληροι της κάθε χωριστής κοινωνίας που έχει αποκτήσει "δική της" κρατική οντότητα.

Κι αυτός ο κόσμος δεν περιμένει απολύτως τίποτε, ούτε από τη διεθνή κοινότητα, ούτε από κανένα κράτος, ούτε από κανενός είδους "ανθρωπισμό".

Σ' αυτόν, λοιπόν, τον κόσμο, απευθύνεται η πολεμική κραυγή των Επαναστατών του Νότιου Μεξικού:

Γ Η Κ Ι Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Α !!!

*****

Το "ejido", η βασική μορφή συλλογικής χρήσης της ελεύθερης γης, της γης που δεν "ανήκει" σε κανέναν τσιφλικά, σε καμιά πολυεθνική, σε καμιά αφορημένη κοινωνική "ομάδα" (είτε αυτή λέγεται ΔΗΜΟΣ, είτε ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ, είτε ακόμη ΚΟΛΛΕΚΤΙΒΑ), σε κανένα κράτος...

Η ελεύθερη χρήση των καρπών και των άλλων προϊόντων αυτής της εκτός ιδιοκτησίας γης, ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΟΝ ΜΟΝΟ ΚΑΝΟΝΑ ΤΗΣ "ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ" ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

*****

Η ελευθερία, στην όσο το δυνατόν ΑΠΟΛΥΤΗ μορφή & έννοιά της...

Η ελευθερία που δεν περιορίζεται παρά μόνο απ' τη συνειδητοποίηση της φυσικής πραγματικότητας (αυτής της πραγματικότητας που ορίζει ότι κανείς άνθρωπος δεν μπορεί να επιβιώσει ΜΟΝΟΣ του και να παραμείνει ΑΝΘΡΩΠΟΣ...)... ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΗΝ ΜΟΝΗ "ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ" ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

*****

Μπορεί τα παραπάνω να μην αναφέρονται ρητά στις ανακοινώσεις των ίδιων των Zapatistas...

Ομως, ακόμη και η αστική τάξη του Μεξικού, αναγνωρίζει ότι το "κύριο μήνυμα της Επανάστασης στις Chiapas είναι η καταστροφή των συμβόλων της εξουσίας" (βλ. το "χρονολόγιο" της Επανάστασης στις επόμενες σελίδες).

Ετσι, λοιπόν, τα παραπάνω δεν είναι ευχολόγιο...

ΕΙΝΑΙ Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ CHAPANCOS ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΤΟΥΣΙΩΣΗ ΤΩΝ ΕΥΧΩΝ ΤΟΥΣ ΣΕ ΠΡΑΞΗ.

ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ Η ΣΥΝΕΠΕΙΑ (η μόνη δυνατή συνέπεια) ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ.

*****

Η επαναστατική ΠΡΑΞΗ είναι γεγονός παγκόσμιο.

Όσο κι αν τα γεγονότα αλλοιώνονται, διαστρεβλώνονται, αποσιωπούνται, στο τέλος, ΦΤΑΝΟΥΝ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ.

ΚΙ Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ (απαλλαγμένη απ' τη στενομυαλιά των άλλων κόσμων) ΚΑΤΑΦΕΡΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΝΑ ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΕΙ, ΝΑ ΤΑ ΤΟΠΟΘΕΤΕΙ ΣΤΙΣ ΣΩΣΤΕΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ, ΝΑ ΤΑ ΑΦΟΜΟΙΩΝΕΙ ΣΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ.

*****

Το σύνθημα, στην αόριστα της "Ταξιαρχίας Νετσάγεφ" που κολλήθηκε στους δρόμους της Αθήνας, πριν μερικές μέρες, είναι - πέρα για πέρα ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ:

Α Σ Τ Ο Ι Τ Ρ Ε Μ Ε Τ Ε !
Ο Α Τ Λ Α Ν Τ Ι Κ Ο Σ Δ Ε Ν Ε Ι Ν Α Ι
Α Δ Ι Α Β Α Τ Ο Σ . .

Κ Ι Η Ε Π Α Ν Α Σ Τ Α Σ Η
Ε Ρ Ε Ι Κ Ο Λ Υ Μ Π Ι . . .

*****

Ο μόνος λόγος, που θα μπορούσε να μας κάνει να πούμε ότι δεν πρόκειται για την ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ, είναι το γεγονός ότι ΟΛΑ ΕΧΟΥΝ ΑΡΧΙΣΕΙ ΑΠΟ ΠΟΛΥ ΠΑΛΙΟΤΕΡΑ. Στην ουσία, από τη στιγμή που γεννήθηκε η εξουσία κι η εξουσιαστική λογική...

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ο ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΓΙΟΡΟΥΜ, ΚΕΜΑΛ ΣΑΧΙΡ ΓΙΟΥΡΕΛ

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ...

Ο Κεμάλ Σαχίρ Γιουρέλ, που συνεχίζει την καλλιτεχνική του δράση από την ίδρυση του συγκροτήματος ΓΙΟΡΟΥΜ (1985) και που εκδόθηκε, ήδη, το βιβλίο του για την ιστορία του συγκροτήματος (1993), συνελήφθη την 15/1/1994 στην Αδριανούπολη.

Όπως πληροφορηθήκαμε, το τμήμα της "αντι"-τρομοκρατικής μονάδας της ασφάλειας της Αδριανούπολης τον μετέφερε στο "αντι"-τρομοκρατικό τμήμα της ασφάλειας της Κωνσταντινούπολης.

Όπως σας ενημερώσαμε και προηγούμενα, ο Κ.Σ.Γιουρέλ και το άλλο μέλος του συγκροτήματος, η Ελίφ Σουμρού Γιουρέλ, είχαν καταδικαστεί σε 20 μήνες φυλάκιση και 47 εκατομμύρια πρόστιμο, ο καθένας, για μια συναυλία τους στην πόλη Ντενιζλί.

Η κατηγορία ήταν ότι, στη συναυλία, είχαν κάνει προπαγάνδα για την απόσχιση του Κουρδιστάν από την Τουρκία και είχαν καλέσει το λαό σε εξέγερση.

Οι δικηγόροι τους είχαν προσφύγει στο ανώτατο δικαστήριο, ζητώντας την ακύρωση αυτής της παράνομης απόφασης. Όμως, η αίτηση των δικηγόρων απορρίφθηκε από το ανώτατο δικαστήριο.

Οι δυό μουσικοί, διαμαρτυρόμενοι για την παράνομη αυτή απόφαση, δήλωσαν ότι δεν θα δεχτούν αυτήν την παρανομία και δεν θα παραδοθούν.

Τυχόν αντίθετη στάση τους θα σήμαινε τη νομιμοποίηση αυτής και πολλών παρομοίων παρανομιών.

Αυτοί, που χρόνια τώρα προσπαθούν με κάθε τρόπο (διώξεις, φυλακίσεις, βασανιστήρια κτλ.) να σταματήσουν την δραστηριότητα του συγκροτήματος ΓΙΟΡΟΥΜ, τώρα, έχουν τον Κ.Σ.Γιουρέλ στα χέρια τους και τον βασανίζουν, εκεί, όπου δολοφονήθηκαν εκατοντάδες άνθρωποι και όπου χάθηκαν τα ίχνη χιλιάδων άλλων.

Διαμαρτυρόμαστε για τη σύλληψη και κράτηση στην ασφάλεια του Κ.Σ.Γιουρέλ και ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ.

Επίσης, ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΔΙΩΞΕΙΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ.

ΣΑΣ ΚΑΛΟΥΜΕ ΚΑΙ ΕΣΑΣ, ΟΛΟΥΣ
ΝΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΘΕΙΤΕ ΣΤΟΝ Κ.Σ.ΓΙΟΥΡΕΛ ΚΑΙ Σ'ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΗΣ
ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΛΑΩΝ
Το Περιοδικό "Ο ΑΓΩΝΑΣ στην Τουρκία"
ΑΘΗΝΑ 19/1/1994

*** Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΜΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ - Αθήνας ενώνει τη φωνή του με τη φωνή των Τούρκων αγωνιστών και, ήδη, στέλνει τη διαμαρτυρία του στην πρωθυπουργό της Τουρκίας.

ΣΑΣ ΚΑΛΟΥΜΕ ΝΑ ΥΨΩΣΕΤΕ ΚΙ ΕΣΕΙΣ ΤΗ ΦΩΝΗ ΣΑΣ.

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΑΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ή στην Tansu Çiler, Prime minister, Ankara, Türkiye.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΜΕΣΙΚΟΥ, ΜΕΡΑ-ΤΗ-ΜΕΡΑ

Ο χρονολογικός πίνακας που παραθέτουμε έχει συνταχθεί με βάση τις πληροφορίες των εφημερίδων El País (Ισπανία) και Libération (Γαλλία), άρθρα απ' τον ελληνικό ημερήσιο και περιοδικό τύπο, εκπομπές ελληνικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών, τέλεξ των ειδησεογραφικών πρακτορείων Reuters, Associated Press, Agence Française, Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων, από τα δελτία του Agencia de Noticias Alternativa της Βαρκελώνης, από τη Διεθνή των Αναρχικών Ομοσπονδιών και από την Αναρχοσυνδικαλιστική Διεθνή Ένωση Εργαζομένων και, τέλος, από τηλεφωνικές ανταποκρίσεις Μεξικανών συντρόφων.

Φυσικά, ο πίνακας δεν είναι πλήρης. Είναι, ως τόσο, αρκετά σαφής κι αποκαλυπτικός, όχι μόνο για τα εν Μεξικό συμβαίνοντα, αλλά και για τα όσα συμβαίνουν στα παρασκήνια των ΜΜΕ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1993-1994

31 Δεκέμβριο 1993 : Δύναμη 600 - 1000 περίπου ανταρτών του Ejército Zapatista de Liberación Nacional επιτίθεται, αιφνιδιαστικά, και καταλαμβάνει τις πόλεις Chanal, Ocosingo, Las Margaritas, Altamirano και San Cristóbal de las Casas, λίγα λεπτά πριν μπει ο νέος χρόνος.

1 Γενάρη 1994 : Αναφέρονται οι πρώτοι 4 (κατά την κυβέρνηση) - 6 ή 7 (κατά τα ξένα πρακτορεία) νεκροί. Στην πολιτεία Chiapas σιγούν όλοι οι ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί. Το μόνο που μεταδίδεται είναι η ανακοίνωση - κήρυξη πολέμου στη μεξικανική κυβέρνηση - του EZLN από τον "κινητό" ραδιοφωνικό σταθμό των ανταρτών. Αργά το μεσημέρι, ο EZLN καταλαμβάνει άλλες δυο πόλεις στα βόρεια του San Cristóbal, το Oxchuc και το Palenque (η τελευταία αυτή πληροφορία επιβεβαιώνεται 2-3 μέρες αργότερα). Ο ομοσπονδιακός στρατός και η αστυνομία, παρά την μεγάλη δύναμη που διαθέτουν στην περιοχή, αιφνιδιασμένοι, δεν αντιδρούν, παρά το απόγευμα αποκλείοντας τους δρόμους που οδηγούν προς και από τις κατειλημμένες πόλεις, στις οποίες κόβουν το ηλεκτρικό και το τηλέφωνο (Άλλες πληροφορίες αναφέρουν ότι αυτές ήταν ενέργειες των ανταρτών). Σ' όλες τις κατειλημμένες πόλεις, οι αντάρτες καίνε τα αρχεία των δικαστηρίων και των εφοριών, καθώς και τα κτηματολόγια των δήμων. Σε μερικές πόλεις οι αντάρτες κατάσχουν τα εμπορεύματα (τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης) από τα καταστήματα και τα διανέμουν στον ντόπιο πληθυσμό. Μερικοί δημοσιογράφοι καταφέρνουν να μπουν στην περιοχή και να πάρουν συνέντευξη από 2 εκπροσώπους των ανταρτών, στο Ocosingo. Ο ένας αντάρτης, που λέγεται Marcos, αναγορεύεται από τα ΜΜΕ σε "αρχηγό" του EZLN. Αργά το απόγευμα, οι αντάρτες εγκαταλείπουν τις κατειλημμένες πόλεις, προσηλώνοντας, αφ' ενός, να μην εγκλωβισθούν σ' αυτές και, αφ' ετέρου, να προστατεύσουν τους κατοίκους από τα αντίποινα του ομοσπονδιακού στρατού και κυρίως από τους βομβαρδισμούς που σίγουρα θα επακολουθήσουν. Σε όλες τις πόλεις τοιχοκολλούνται ανακοινώσεις του EZLN που γνωστοποιούν τους στόχους της Επανάστασης (βλ. κείμενο της ανακοίνωσης σε άλλη σελίδα). Καθώς

οι αντάρτες εγκαταλείπουν το San Cristóbal, κατευθύνονται προς τις βάσεις τους στη Selva Lacandona (Δάσος των Λακάντων), δέχονται επίθεση στρατιωτικής περιπόλου από τη γειτονική στρατιωτική βάση. Οι στρατιώτες, τρέπονται σε φυγή, αφήνοντας έναν νεκρό και 3 τραυματίες, ενώ οι αντάρτες συλλαμβάνουν τον τώως κυβερνήτη της πολιτείας, στρατηγό Caste llanos-Domínguez και τη γυναίκα του, στο αεροδρόμιο τους στο Rancho Nuevo, και συνεχίζουν το δρόμο τους προς τη ζούγκλα. Σχετικά με τη μάχη αυτή, τα ΜΜΕ μεταδίδουν μόνο την "απαγωγή" του στρατηγικού ζεύγους &... την "απαγή ενός φορτηγού και δυο αγελάδων", αποσιωπώντας την επίθεση των ομοσπονδιακών στρατιωτών - επίθεση εντελώς αναίτια κι αδικαιολόγητη, όπως καταγγέλλει ο γιατρός Armando Servín - εναντίον του ασθενοφόρου, το οποίο έσπευδε στην περιοχή για να περιθάλψει τους τραυματίες. Από την επίθεση αυτή σκοτώθηκε ένας τραυματιοφορέας του Ερυθρού Σταυρού. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να πούμε ότι οι αντάρτες, φεύγοντας απ' τις πόλεις, φρόντισαν να πάρουν μαζί τους, όσους είχαν τραυματιστεί, καθώς & τα πτώματα των νεκρών συντρόφων τους.

2 Γενάρη 1994 : Τα ξημερώματα της Κυριακής, μονάδες του ομοσπονδιακού στρατού μπαίνουν στις πόλεις που είχαν καταληφθεί από τις δυνάμεις του EZLN. Απελευθερώνουν τους αστυνομικούς, που οι αντάρτες είχαν κλειδώσει μέσα στα κρατητήρια των αστυνομικών τμημάτων, και, μαζί με τους "άντρες" των παραστρατιωκών ομάδων των τσιφλικιών (που, όσο βρίσκονταν εκεί οι αντάρτες, είχαν κρυφτεί), ξεσπούν στους άοπλους πολίτες. Εκατοντάδες άτομα και των δυο φύλων, ακόμη και μικρά παιδιά, πνιόνται και βασανίζονται άγρια· δεκάδες άλλοι άνθρωποι δολοφονούνται εν ψυχρώ από τις δυνάμεις "του νόμου και της τάξης". (βλ. σε προηγούμενη σελίδα, ρεπορτάζ για τη μαζική σφαγή στην αγορά του Altamirano). Το πρωί, τα νέα διαδίδονται στην ομοσπονδιακή πρωτεύουσα, Ciudad de México. Ο πρόεδρος Carlos Salinas de Gortari απευθύνει "έκκληση στους αγρότες" να καταθέσουν τα όπλα και να καθίσουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Εκκλήση απευθύνει κι ο καθολικός επίσκοπος Felipe Aguirre Franco, από την Tapachula της Tuxtla Gutiérrez (πρωτεύουσας της πολιτείας Chiapas). Την ίδια στιγμή, ελικόπτερα της ομοσπονδιακής αεροπορίας πραγματοποιούν "αναγνωριστικές" πτήσεις πάνω απ' την περιοχή, πυροβολώντας, ό,τι βλέπουν να κινείται. Η απάντηση του EZLN είναι σαφής : **ΑΝ ΔΕΝ ΑΠΟΣΥΡΘΟΥΝ ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΙ ΑΝ ΔΕΝ ΑΠΟΔΟΘΕΙ Η ΓΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ, ΔΕΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΕΤΑΙ ΤΙΠΟΤΕ.** Παράλληλα, μπαίνει σε κίνηση ο μηχανισμός της παραπληροφόρησης, τόσο της μεξικανικής, όσο και της διεθνούς κοινής γνώμης. Στο Μεξικό, "κυβερνητικοί παράγοντες και καλά πληροφορημένες πηγές" αποδίδουν τα διαδραματιζόμενα σε "ξένο δόκτωλο", φτάνοντας να κατονομάζουν, σαν υποκινητή της εξέγερσης, τότε την κυβέρνηση της Γουατεμάλας, τότε το αντάρτικο του Σαλβαδόρ και τότε το Sendero Luminoso (Φωτεινό Μονοπάτι) του Περού... Στο εξωτερικό, το βάρος της διαστρέβλωσης προπαγάνδας πέφτει στη συσκότιση των λόγων που οδήγησαν τους Μεξικανούς

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα -----

!Tiera y Libertad!

!Tiberia y Libertad!

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

αγρότες ν' ακολουθήσουν τον "έσχατο δρόμο" της Επανάστασης. Έτσι, τα πάντα παρουσιάζονται σαν "εξέγερση Ινδιάνων" (Μάγιας ή Αζτέκων ;), που μετά από 502 χρόνια, νοιώθουν την "εθνική τους συνείδηση" να ξυπνάει και συνεπώς δητοποιούν ότι οι "λευκοί" τους καταπιέζουν. Οι αναφορές του ελληνικού και του διεθνούς τύπου κλπ. στη Βορειο-Αμερικανική Σύμφωνη Ελευθέρου Εμπορίου, χωρίς παράλληλη ανάλυση & μελέτη του περιεχομένου της (γιατί άραγε δεν δημοσιεύει κανείς το πλήρες κείμενο ;) & των συνεπειών της για το Μεξικό και ιδιαίτερα για το νότιο τμήμα της χώρας, τους αγρότες & τους κατοίκους της ζούγκλας, αντί να φωτίσουν τα γεγονότα, τα συσκοτίζουν ακόμη πιο πολύ... Η μεξικανική αντιπολίτευση διχάζεται : τα αριστερά κόμματα καταγγέλλουν τον πρόεδρο και το στρατό ότι εφαρμόζουν πόλεμο γενοκτονίας. Οι δεξιοί κατηγορούν την κυβέρνηση και τον πρόεδρο για τη μη-λήψη μέτρων, αφού η ύπαρξη του EZLN είναι γνωστή απ' τις αρχές του προηγούμενου χρόνου. Στο μεταξύ, στην περιοχή καταφθάνουν δεκάδες Μεξικανοί και ξένοι δημοσιογράφοι. Αυτόπτες μάρτυρες τους λένε (& οι ίδιοι διαπιστώνουν) πως οι αντάρτες ήταν, οι περισσότεροι, οπλισμένοι με ξύλα & machetes (μεγάλα μαχαίρια για το κόψιμο ζαχαροκάλαμων και τη διάνοιξη μονοπατιών στη ζούγκλα). Τα ΜΜΕ, ωστόσο, επιμένουν στον ΥΠΕΡΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΠΛΙΣΜΟ ΤΩΝ ΑΝΤΑΡΤΩΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΡΤΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ (ενισχύοντας την κυβερνητική εκδοχή του "ξένου δακτύλου").

Σύμφωνα με ανεπιβεβαίωτη πληροφορία, ο πρόεδρος του Μεξικού συναντάται με τους πρεσβευτές των ΗΠΑ και του Καναδά, δεν υπάρχει, ωστόσο, καμιά δήλωση και οι κυβερνήσεις των δυο συνεταιρών (στη NAFTA) του Μεξικού δεν αποκαλύπτουν το τί σκέφτονται να κάνουν. Κατά το NOTIMEX (επίσημο πρακτορείο ειδήσεων του Μεξικού), οι Zapatistas εκπαιδεύονται, από πολλά χρόνια, στη ζούγκλα. Η κυβέρνηση παραδέχεται ότι οι αντάρτες έχουν καταλάβει έξι πόλεις. Ο EZLN, αλλά και τα ξένα πρακτορεία, αναφέρουν ότι έχουν καταληφθεί οκτώ πόλεις, οι : San Cristóbal de las Casas, Ocosingo, Altamirano, Las Margaritas, Chanal del Carmen, Abasco, Huixtán και Oxchuc. Δεν επαληθεύεται η πληροφορία για την κατάληψη του Palenque.

Σύμφωνα με ανακοίνωση του μεξικανικού υπουργείου εσωτερικών, την 1/1/94 σκοτώθηκαν 27 άτομα (24 αστυνομικοί και 3 πολίτες). Ανακοινώνεται, επίσης, ότι ο στρατός ανακατέλαβε όλες τις πόλεις.

Ανακοινωθέν, ωστόσο, του στρατού διαψεύδει την κυβέρνηση. Σύμφωνα μ' αυτό, οι νεκροί των μαχών στο Ocosingo και στη στρατιωτική βάση του Rancho Nuevo, κοντά στο San Cristóbal, είναι 30 (6 στρατιώτες και 24 αγρότες). Κατά το ανακοινωθέν, η μάχη ξέσπασε όταν οι αντάρτες επιτέθηκαν στη βάση. Σύμφωνα με τον τοπικό τύπο, ωστόσο, η μάχη ξέσπασε όταν οι αντάρτες επιτέθηκαν στις φυλακές της πόλης και, αφού έτρεψαν το στρατό σε φυγή, απελευθέρωσαν 178 κρατούμενους.

3 Γενάρη 1994 : Παρά τις ανακοινώσεις της κυβέρνησης και του στρατού, οι αντάρτες, όχι μόνο

νο αντιστέκονται, αλλά και περνούν στην αντεπίθεση. Ο στρατός έχει καταφέρει να καταλάβει το San Cristóbal (μόνο την πόλη) και ελέγχει όλους τους δρόμους που οδηγούν προς & από την Tuxtla Gutiérrez. Τα άρματα μάχης & τα στρατιωτικά ελικόπτερα δεν αποδεικνύονται αποτελεσματικά και, απ' ό,τι φαίνεται, ο EZLN ελέγχει όλη την ύπαιθρο.

Στο Altamirano και στο Ocosingo, παρά το ότι ο στρατός έχει μπει στις πόλεις, οι αντάρτες εξακολουθούν να αντιστέκονται και να προξενούν βαρείες απώλειες στις κυβερνητικές δυνάμεις. Δυο γέφυρες ανάμεσα στο Ocosingo & στο San Cristóbal ανατινάζονται απ' τον EZLN ενώ στην Tuxtla Gutiérrez στρατός κι αστυνομία ετοιμάζονται να αποκρούσουν την επικείμενη επίθεση των ανταρτών.

Η αστυνομία έχει τοποθετήσει εκατοντάδες ελεύθερους σκοπευτές, οπλισμένους με τυφέκια R-15, καραμπίνες κι αλεξίσφαιρα γιλέκα, στις παρυφές της πόλης, ενώ κατά μήκος του δρόμου Tuxtla Gutiérrez — San Cristóbal, καθώς και σ' όλη την περιοχή που γειτονεύει με τη ζούγκλα, έχουν αναπτυχθεί πάνω από 40 ταχυκίνητες στρατιωτικές μονάδες (με φορτηγά των 3 τόνων, που το καθένα μεταφέρει 100 στρατιώτες), ενισχυμένες με 50 τεθωρακισμένα οχήματα της Policía Federal de Caminos y Puertos (ομοσπονδιακή αστυνομία δρόμων και λιμανιών) και με ίσο αριθμό μονάδων της Policía de Seguridad Pública del Estado (αστυνομία δημόσιας ασφάλειας του κράτους). Στο δρόμο που συνδέει τις παραπάνω πόλεις έχουν στηθεί τρία σημεία ελέγχου, σε μέρη απ' όπου περνούν, υποχρεωτικά, όλα τα αυτοκίνητα που κινούνται στην ορεινή περιοχή Los Altos.

Με ανακοίνωσή του, ο Ερυθρός Σταυρός δηλώνει ότι, λόγω της συνέχισης των συγκρούσεων, σουνά τεί να περιθάλλει τους τραυματίες.

4 Γενάρη 1994 : Ο κλοιός του EZLN γύρω από την πρωτεύουσα της πολιτείας, Tuxtla Gutiérrez, φαίνεται να σφίγγει. Οι αντάρτες εξακολουθούν να ελέγχουν μεγάλο μέρος γύρω, αλλά & μέσα στο Ocosingo. Κάποιοι δημοσιογράφοι που φτάνουν στις ελεγχόμενες απ' τον στρατό περιοχές, μετρούν 24 πτώματα. 5 απ' αυτά, ήταν πέσμενα μπρούμυτα, στη γραμμή, με τα χέρια δεμένα πίσω πλάτα και μερικά έφεραν τραύματα από σφαίρες στο κεφάλι, πράγμα που επιβεβαιώνει ότι ο στρατός έχει αρχίσει τα αντίποινα. Σύμφωνα με μαρτυρίες των κατοίκων, έχουν σκοτωθεί 8, τουλάχιστον, στρατιώτες κι αστυνομικοί, των οποίων τα πτώματα έχουν μεταφερθεί απ' το στρατό σε άγνωστο σημείο της πόλης (πιθανότατα στο νοσοκομείο). Οι κάτοικοι λένε ότι οι αντάρτες δεν τους πείραξαν. Το Chanal βρίσκειται πάντα στα χέρια του EZLN κι επληθύνει η γέφυρα του στρατού το παραδέχονται, λέγοντας ότι "τα τηλεφώνια είναι κομμένα και δεν έχουν καμιά επαφή".

Στο Ocosingo, ο στρατός αποκλείει όλες τις εξόδους της πόλης και αρχίζει τις έρευνες από σπίτι σε σπίτι, ενώ ελεύθεροι σκοπευτές του EZLN εξακολουθούν να μάχονται και να προκαλούν βαρείες απώλειες στους κυβερνητικούς κι ενώ γύρω απ' την πόλη οι αντάρτες έχουν τον απόλυτο έλεγχο. Ο στρατός απαγορεύει στους δη

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

μοσιογράφους την είσοδο στο νοσοκομείο. Λίγο αργότερα, τους διώχνει εντελώς από την πόλη, ενώ ακούγονται πυροβολισμοί (πληροφορία μη-εξακριβωμένη).

Ο επίσκοπος της πολιτείας Chiapas, Samuel Ruiz, εκφράζει τους φόβους του για μαζικά αντίποινα του στρατού σε βάρος του άμαχου πληθυσμού.

Η καθολική εκκλησία του Μεξικού, πολλές οργανώσεις προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η...μεξικανική κυβέρνηση, απευθύνουν στον EZLN έκκληση για κατάπαυση του πυρός και έναρξη διαπραγματεύσεων.

Ο EZLN ανακοινώνει ότι, όσο η γη δεν επιστρέφεται στους αγρότες κι ο στρατός παραμένει στην πολιτεία, δεν μπορεί να διαπραγματευθεί τίποτε. Η κυβέρνηση ανακοινώνει ότι οι αντάρτες έχουν εγκαταλείψει το San Cristóbal de las Casas, το Altamirano, το Ocosingo και το χωριό Huachtán, η συνέχεια των πολεμικών επιχειρήσεων, όμως, τη δι-αψεύδει :

Αργά, το ίδιο απόγευμα, τα ελικόπτερα που περι-πολούν στην περιοχή και πολυβολούν, αδιάκριτα, τους κατοίκους, αντικαθίστανται με αεροπλάνα. Στο Rancho Nuevo, κοντά στο San Cristóbal, πέν-τε βομβαρδιστικά ρίχνουν επτά βόμβες.

Ο στρατός ανακοινώνει ότι έχουν σκοτωθεί 97 ά-τομα (7 στρατιωτικοί, 59 αντάρτες & 27 άμαχοι), ενώ πηγές της καθολικής εκκλησίας αναφέρουν ό-τι οι νεκροί ξεπερνούν τους 400.

Ο Εloy Cantu, βοηθός του υπουργού εσωτερικών Pa- trocinio González, σε συνέντευξή του προς τους ξένους δημοσιογράφους, λέει για τον EZLN : "Πρό-κειται για μια ομάδα ιθαγενών, στα χέρια κάποι-ων επαγγελματιών της βίας" κι αφήνει να εννοη-θεί ότι ο EZLN κατευθύνεται από τα αντάρτικα κινήματα της Γουατεμάλας και του Σαλβαδόρ ("α-θωώνοντας" έτσι τις κυβερνήσεις αυτών των χω-ρών που είχαν, χθες, κατονομαστεί σαν υποκινητές της εξέγερσης, από άλλες κυβερνητικές πηγές). Σύμφωνα με το ανεξάρτητο ειδησεογραφικό πρακτο- ρείο Excelsior αναφέρει ότι πάνω από 14000 άν- τρες των ομοσπονδιακών ενόπλων δυνάμεων έχουν, εσπευσμένα, μεταφερθεί στις Chiapas.

Την ίδια μέρα (4/1/94), τα ελληνικά ΜΜΕ κι ο τύ-πος αναμεταδίδουν ειδήσεις (που φτάνουν στο Α-θηναικό Πρακτορείο Ειδήσεων μέσω του γαλλικού Agence Presse Française), σύμφωνα με τις οποίες τα πάντα έχουν "τελειώσει" κι ο EZLN έχει "ή- τηθεί"...

Στους τοίχους της Αθήνας εμφανίζονται τα πρώτα συνθήματα συμπάραστασης στους Επαναστάτες του Μεξικού (γραμμένα από Αναρχικούς κι από την Μα- χόμενη Αριστερά).

5 Γενάρη 1994 : Οι αντάρτες απέχουν μόλις 16 χιλιόμετρα απ' την Tuxtla Gutiérrez και, σύμφωνα με τα ειδησεογραφικά πρακτορεία, οι κάτοικοι έ-χουν "καταληφθεί από πανικό" που εκφράζεται με κυριολεκτική "επιδρομή στα σουπερ μάρκετς". Αργά το βράδυ της Τρίτης (4/1/94) βομβαρδίστη-κε η ινδιάνικη κοινότητα Cerro del Corralito, (προάστειο του San Cristóbal). Δεν έχει γί-νει γνωστό αν υπάρχουν νεκροί και πόσοι...

Άλλοι 3.000 στρατιώτες έφτασαν, σιδηροδρομικά, στην παραλιακή πόλη Arriaga, για να ενισχύσουν τις μονάδες που βρσκονται, ήδη, στις Chiapas.

Οι αρχές της πολιτείας κατηγορούν την εκκλησία για "παραπληροφόρηση". Σε ανακοίνωση της η εκ- κλησία αναφερόταν "στα συμπλεκόμενα μέρη". Κατά τις αρχές, η φράση αυτή υπονοεί ότι η μεξικανι-κή κυβέρνηση είναι υπεύθυνη για την "συνέχιση των συγκρούσεων".

Στον τοπικό τύπο αναγράφονται πληροφορίες, σύμ-φωνα με τις οποίες ο EZLN καλεί του αγρότες & τους ιθαγενείς των άλλων πολιτειών... του νότιου Μεξικού να ενωθούν μαζί του και, για το σκο-πό αυτόν, διοργανώνει συνδιάσκεψη, που θα διεξα-χθεί την άλλη Πέμπτη (13/1/94) στην πολιτεία Morelos.

Από την πλευρά της, η τοπική κυβέρνηση της πολι-τείας καλεί τους Επαναστάτες "σε διάλογο και εγγύαται τον αμοιβαίο σεβασμό, τα ανθρώπινα δι-καιώματα και την τήρηση, εκ μέρους της ομοσπον-διακής κυβέρνησης, όλων των ευεργετικών νομικών διατάξεων για τους αντάρτες που θα δεχτούν αυ-τή την πρόσκληση.

Αντιπροσωπεία της ομοσπονδιακής κυβέρνησης φτά-νει στο San Cristóbal, για να "αναλύσει την κα-τάσταση και να εξετάσει τη λήψη μέτρων". Επικε-φαλής είναι ο υπουργός κοινωνικής ανάπτυξης, Carlos Rojas.

Οι κυβερνήσεις της Γουατεμάλας και του Ελ Σαλ-βαδόρ φαίνεται ότι αποδέχονται τις θέσεις της μεξικανικής κυβέρνησης για δήθεν υποκίνηση της ανταρσίας στις Chiapas από τα αντάρτικα, τα ο-ποία δρουν στις δυο χώρες.

Σύμφωνα με πληροφορίες του πρακτορείου Efe, οι υπουργοί άμυνας της Γουατεμάλας, Mario René En- ríquez και του Σαλβαδόρ, Humberto Corado, συναν-τιούνται σήμερα για να ανταλλάξουν πληροφορίες σχετικά με το "λαθρεμπόριο όπλων" στα σύνορα.

Το Frente Farabundo Martí de Liberación Nacio- nal (Μέτωπο Εθνικής Απελευθέρωσης του Φαραμπού-ντο Μαρτί) ανακοινώνει ότι "δεν έχει καμιά α-πολύτως σχέση με τα τεκταινόμενα στο Μεξικό". Παρόμοια ανακοίνωση εκδόθηκε χθες (4/1/94) και από την Unidad Revolucionaria Nacional Guate- malteca (Εθνική Επαναστατική Ενότητα της Γουα-τεμάλας) που βρίσκεται σε πόλεμο με τα κυβερνη-τικά στρατεύματα αυτής της χώρας.

Περιττεύει να πούμε ότι τα δυο αντάρτικα είναι αριστερότερα κι εργαλίστικα, αντίθετα με τον Ejército Zapatista de Liberación Nacional, ο ο-ποίος είναι αγροτικός και ινδιάνικος, δεν έχει καμιά σχέση με τις αριστερές κι αριστερίστι-κες ομάδες που δρουν στο Μεξικό (χωρίς αυτό να σημαίνει "κακές σχέσεις") και, τέλος, διατηρεί α-νέπαφα κάποια Αναρχικά στοιχεία της ιδεολογίας του Emiliano Zapata.

Ο Salvador Castañeda, παλιός αντάρτης, πολιτικός κρατούμενος και, τώρα, στέλεχος του φιλοκυβερνη-τικού Centro de Investigaciones Históricas de los Movimientos Armados (Κέντρο Ιστορικών Ερευ-ών των Ενόπλων Κινήματων), που εδρεύει στη Ci- dad de México, σε συνέντευξη του, λέει ότι ο Ζα-πατιστικός Στρατός έχει κερδίσει τη μάχη της προπαγάνδας, τόσο στο Μεξικό, όσο και στο εξωτε-ρικό. Από στρατιωτικής πλευράς, τονίζει το ότι οι αντάρτες κατάφεραν να πάρουν απ' τον ομοσπον-διακό στρατό και τις πόλεις φάρμακα, τρόφιμα, δ-πλα και πυρομαχικά και - πάνω απ' όλα - κατάφε-ραν να στρατολογήσουν νέους αντάρτες. Όσο για το "μήνυμα" που μεταδίδει η δράση των ανταρτών στον μεξικανικό πληθυσμό, ο Castañeda θεωρεί ό-τι - κύρια - είναι "η καταστροφή των συμβόλων της εξουσίας" (δημαρχείων, αρχείων, δικαστηρίων, αστυνομικών τμημάτων κλπ.). (βλ. *El País*, 6/1/94 σελ.3. Αυτός, άλλωστε, είναι ο κύριος λόγος της τόσης μανίας των διεθνών ΜΜΕ να αποσιωπή-σουν, να διαστρεβλώσουν, να συκοφαντήσουν...). Στο μεταξύ, γίνεται γνωστό ότι στο San Cristóbal, που έχει "ανακαταληφθεί" απ' τον ομοσπονδιακό στρατό, οι νεκροί ξεπερνούν τους 50.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

¡Tierra y Libertad!

!Tiberia y Libertad!

----- συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

6 Γενάρη 1994 : Οι μάχες συνεχίζονται σ' ολόκληρη την πολιτεία, όπου πολλές πόλεις βρίσκονται υπο τον έλεγχο του EZLN.

Τα διεθνή ΜΜΕ, ωστόσο, μιλούν για ήττα της Επανάστασης (της "εξέγερσης των Ινδιάνων", όπως τη βαφτίζουν).

Αργά το απόγευμα, οι συγκρούσεις επεκτείνονται, ανάμεσα σε αγρότες και στρατιώτες, και σ' άλλες δυο πολιτείες του νοτίου Μεξικού, την Michoacán και την Puebla.

7 Γενάρη 1994 : Οι αντάρτες πολιορκούν το San Cristóbal de las Casas, που μαζί με την Tuxtla Gutiérrez, φαίνονται να είναι οι μόνες πόλεις που ελέγχονται, ακόμη, απ' τον ομοσπονδιακό στρατό στην πολιτεία Chiapas.

Στις πολιτείες Michoacán και Puebla, οι αντάρτες ανατινάζουν εγκαταστάσεις και πυλώνες ηλεκτρικού ρεύματος και συγκρούονται με το στρατό που τίθεται σε "κατάσταση γενικού συναγερμού", σε όλο το ομοσπονδιακό έδαφος.

Μ' εξαίρεση την εφημερίδα La Jornada, που βγαίνει στη Ciudad de México, οι μεξικανικές εφημερίδες και τα ΜΜΕ αποσιωπούν αυτές τις εξελίξεις. Το ίδιο συμβαίνει και με τα μέσα μαζικής εξαχρείωσης στον υπόλοιπο κόσμο, με ελάχιστες εξαιρέσεις.

Αντίθετα προβάλλεται κατά κόρο, επί οκτώ ολόκληρες ώρες, η είδηση ότι έχει συλληφθεί ο "αρχηγός" του EZLN, comandante Marcos. Τελικά, αποδεικνύεται ότι ο συλληφθείς είναι ο... Peter Pincher Garrido, ένας νεαρός βιολόγος απ' τη Βενεζουέλα που μελετούσε τα πουλιά της ζούγκλας κι έμενε στο Ocosingo. Αφήνεται, φυσικά, ελεύθερος.

Η ισπανική εφημερίδα El País διατυπώνει την άποψη ότι, όποια κι αν είναι, βραχυπρόθεσμα, η εξέλιξη, μακροπρόθεσμα προβλέπεται ότι η δράση του EZLN θα επεκταθεί, τόσο τοπικά, όσο & χρονικά.

Ο πρόεδρος του Μεξικού, Carlos Salinas de Gortari, εμφανίζεται στο εθνικό τηλεοπτικό δίκτυο και καλεί τους αντάρτες σε διαπραγματεύσεις, υποσχόμενος "γενική αμνηστία".

Στις μεξικανικές εφημερίδες και τα ΜΜΕ φτάνει το κείμενο της διακήρυξης της Selva Lacandona (της 1/1/94), που, φυσικά, δεν δημοσιεύεται πουθενά ολόκληρο (το δημοσιεύουμε ολόκληρο, σε άλλες σελίδες του Αναρχικού, έστω και με αρκετή καθυστέρηση).

Αργά το απόγευμα, κυκλοφορούν φήμες για μάχες αντάρτων-στρατού και στις πολιτείες Oaxaca, Guerrero και Jalisco. Αναφέρονται μάχες στην πόλη Tehuacán της πολιτείας Puebla και στην Uruarán της πολιτείας Michoacán. Τέλος, αναφέρονται συγκρούσεις υποστηρικτών του EZLN και αστυνομικών στην ίδια την Ciudad de México.

8 Γενάρη 1994 : Οι πρώτες κινητοποιήσεις στην Ευρώπη αναφέρονται στην Ισπανία, όπου η Izquierda Unida (Ενωμένη Αριστερά) και οι Comisiones Obreras (Εργατικές Επιτροπές) ζητούν από την ισπανική κυβέρνηση να απαιτήσει από τη μεξικανική το άμεσο σταμάτημα των στρατιωτικών επιχειρήσεων στην πολιτεία Chiapas και "πολιτική λύση" των προβλημάτων που έχουν δημιουργηθεί.

Στο μεταξύ, οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί, κύρια εναντίον του αμάχου πληθυσμού, επεκτείνονται

σ' όλο το νότιο Μεξικό. Η κυβέρνηση, ωστόσο, κι ο στρατός αποφεύγουν να δώσουν αριθμό των νεκρών στη δημοσιότητα. Κύκλοι της μεξικανικής εκκλησίας μιλάνε για χιλιάδες.

Στο μεταξύ, στη Ciudad de México, εκρήγνυται αυτοκίνητο, παγιδευμένο με δυναμίτη, στα νότια προάστια. Άλλο αυτοκίνητο εκρήγνυται, λίγο πριν τα μεσάνυχτα έξω από τη στρατιωτική βάση Campo Militar 1, στο San Esteban de Naucalpan. Απ' τις εκρήξεις τραυματίζονται ελαφρά 5 άτομα και προκαλούνται υλικές ζημιές.

Στην Tula, 75 χιλιόμετρα απ' τη Ciudad de México ανατινάζεται αγώγιος πετρελαίου της κρατικής εταιρείας Pemex (η οποία ευνοείται ιδιαίτερα από την υπογραφή της NAFTA). Σύμφωνα με την εταιρεία, η έκρηξη οφείλεται σε βλάβη, στις εφημερίδες, όμως, στέλνεται ανακοίνωση του Partido Revolucionario Obrero-Campesino/Unión del Pueblo (PROCUP = Επαναστατικό Εργατικό-Αγροτικό Κόμμα/Ενωση του Λαού), που αναλαμβάνει την ευθύνη της επίθεσης αυτής, καθώς κι εκείνης στο Campo Militar 1.

Στην πρωτεύουσα κυκλοφορούν φήμες, ότι οι εκρήξεις οφείλονται σε προκατόρικο σχέδιο της αστυνομίας, ελάχιστοι ωστόσο δέχονται τις φήμες αυτές.

Το μεσημέρι, 4-5.000 άτομα συγκεντρώνονται και πραγματοποιούν πορεία στο κέντρο της Ciudad de México, σ' ένδειξη συμπαράστασης στον αγώνα των αγροτών του Νότου. Οι διαδηλωτές διασπούν τις γραμμές των αστυνομικών και καταλαμβάνουν συμβολικά, το υπουργείο προεδρίας (υπεύθυνο για το όργιο παραπληροφόρησης). Φυσικά, απ' αυτή τη διήλωση λείπουν τα πολιτικά κόμματα (τουλάχιστο τα "μεγάλα").

Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση, παγιδευμένη ανάμεσα στους αντάρτες και την αντιπολίτευση (κύρια το Partido de Acción Nacional - Κόμμα Εθνικής Δράσης και το Partido Revolucionario Democrático - Επαναστατικό Δημοκρατικό Κόμμα), που την πιέζει είτε να εντείνει τον πόλεμο, είτε να υποχωρήσει και να διαπραγματευθεί, και πιεζόμενη από το εξωτερικό (κύρια απ' τις ΗΠΑ και τον Καναδά, που θέλουν βέβαια να προχωρήσει το συντομότερο δυνατόν η εφαρμογή της NAFTA, αλλά και από τη Δυτική Ευρώπη, που θέλει να διατηρήσει τα προνόμιά της στο εμπόριο με τη Λατινική Αμερική), καθώς και από τις προεδρικές εκλογές, που θα διεξαχθούν τον Αύγουστο του 1994, πασχίζει να βρει "πολιτική διέξοδο" από την κρίση.

Η παραπληροφόρηση, στην οποία με τόση μανία επιδίδεται η μεξικανική κυβέρνηση και το κυβερνών Partido Radical Institucional (Θεσμικό Ριζοσπαστικό Κόμμα), εξηγείται απ' την απεγνωσμένη προσπάθειά τους, να προσελκύσουν το μεγάλο ξένο κεφάλαιο. (Στην προσπάθειά τους αυτή, βρίσκουν, φυσικά, αντιμετώπιση ένα μεγάλο τμήμα της ντόπιας αστικής τάξης και, βέβαια, σύσσωμη την αγροτιά). Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να πούμε ότι οι διαφορετικές θέσεις της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, διαφορετικές από εκείνες της Γαλλίας, Ιταλίας και Γερμανίας, φανερώνουν και τις εσωτερικές αντιθέσεις συμφερόντων που επικρατούν στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στην Ελλάδα, όλοι σχεδόν οι ραδιοφωνικοί σταθμοί μεταδίδουν την "είδηση" ότι "οι αντάρτες, απελπισμένοι, εκλιπαρούν την κυβέρνηση για διάλογο..." (!!!).

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

----- συνέχεια την προηγούμενη σελίδα
9 Γενάρη 1994 : Πυλώνας ηλεκτρικού ρεύματος ανατινάζονται στο Tescoco, 26 μόλις χιλιόμετρα από την Ciudad de México.

Στην Tenejapa, καταστρέφεται αναμεταδότης του τηλεοπτικού σταθμού Canal 13, που εκπέμπει στην πολιτεία Chiapas.

Το βράδυ, οι αντάρτες επιτίθενται για όγδοη συνεχή φορά στις εγκαταστάσεις της 31ης Στρατιωτικής Διοίκησης, έξω από το San Cristóbal.

Στη Γουατεμάλα, η πρεσβεία του Μεξικού και ένα μεξικάνικο εστιατόριο χτυπιούνται με βόμβες, οι οποίες προκαλούν μόνο υλικές ζημιές. Η περιοχή των εκρήξεων γεμίζει με τρυκάρικα που εκφράζουν συμπαράσταση στους Zapatistas. Αφίσσες με ανάλογο περιεχόμενο κολλούνται σ' όλη την πρωτεύουσα και σε πολλές άλλες πόλεις.

Η μεξικανική δεξιά τα βάζει με το στρατό, προσπαθώντας να τον στρέψει ενάντια στην κυβέρνηση. "Έχουμε ένα στρατό που έχει συνηθίσει να φυτεύει δεντράκια και να κάνει παρελάσεις στις επετείλους" οι πιλότοι μας μαθαίνουν σκοποβολή, παίζοντας... Nintendo! Πεντακόσιοι Γουατεμαλτέκοι kaibiles (μέλη των μονάδων καταδρομών) θα είχαν ξεκαθαρίσει την κατάσταση σε λιγότερο από δυο ώρες", λέει ένας δημοσιογράφος, στις 7/1. Σύσσωμος ο δεξιός τύπος προβάλλει αυτή την περισπούδαστη δήλωση, τις επόμενες μέρες.

Η Γουατεμαλτέκα Ινδιάνα νομπελίστας Rigoberta Menchú απευθύνει έκκληση για τη διάσωση του άμαχου πληθυσμού.

Παρόμοια έκκληση απευθύνει (από τις 7/1/94) κι η πρεσβεία των ΗΠΑ στη Ciudad de México.

Ο μεξικάνικος τύπος της 9/1/94, ωστόσο, τορπιλλίζει τις ειρηνευτικές προσπάθειες, δημοσιεύοντας πρωτοσέλιδα άρθρα, στα οποία ο επίσκοπος Samuel Ruiz και η ηγεσία της μεξικάνικης εκκλησίας κατηγορούνται σαν... επικεφαλής της εξέγερσης!

Ο αρχιεπίσκοπος του Μεξικού, Ernesto Corripio A humada, καλεί την κυβέρνηση να δώσει στη δημοσιότητα αποδείξεις για την ανάμιξη της εκκλησίας αλλοιώς να ζητήσει συγγνώμην. Ο γραμματέας του υπουργείου προεδρίας για τις θρησκευτικές υποθέσεις, Nícéforo Guerrero, παραδέχεται ότι δεν υπάρχουν στοιχεία για ανάμιξη οποιουδήποτε είδους της "θεολογίας της Απελευθέρωσης" στην "εξέγερση των Ινδιάνων".

Στο μεταξύ, γίνεται γνωστό ότι, αργά χθες βράδυ, 8/1/94, ανακοίνωση του EZLN, που φτάνει στα γραφεία της εφημερίδας La Jornada, θέτει τους όρους των Zapatistas για τις διαπραγματεύσεις. Παράλληλα, ανακοινώνεται ότι ο πρόεδρος Salinas de Gortari "βολιδοσκοπεί 3 προσωπικότητες της πολιτείας Chiapas για να τους αναθέσει να μεσολαβήσουν".

Οι όροι του EZLN περιλαμβάνουν το να μη γίνουν γνωστές οι ταυτότητες των εκπροσώπων του που θα πάρουν μέρος στις ειρηνευτικές συνομιλίες & φυσικά την άμεση αποχώρηση του στρατού από τις Chiapas.

Οι αντάρτες δέχονται σαν μεσολαβητές τον επίσκοπο Ruiz, την Rigoberta Menchú και τον διευθυντή του περιοδικού El Proceso, Julio Scherer. (Το περιοδικό θεωρείται το πιο προοδευτικό του Μεξικού, αλλά ο διευθυντής του αρνείται να μεσολαβήσει, επικαλούμενος ιδεολογικούς λόγους). Οι αντάρτες τονίζουν ότι θα συμμετάσχουν στις διαπραγματεύσεις για να σταματήσουν οι συνεχιζόμενοι βομβαρδισμοί κατά των αμάχων και OXI

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΘΕΣΟΥΝ ΤΑ ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΡΑΔΟΘΟΥΝ.

Στη Μαδρίτη της Ισπανίας, εκατοντάδες Μεξικανοί οργανώνουν εκδηλώσεις συμπαράστασης στους επαναστατημένους αγρότες.

Στην Αθήνα, 75 ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ EMILIANO ZAPATA, Η "ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ" ΤΗΣ Ο.Σ.Ε. "ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ" ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ "ΗΤΤΑΣ" ΤΗΣ ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ : Λόγω ελληνικών μαρξιστικής κατάστασης, ο Emiliano Zapata "ΚΑΤΕΛΑΒΕ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΉΞΕΡΕ ΤΙ ΝΑ ΤΗΝ ΚΑΝΕΙ. ΕΤΣΙ, ΓΥΡΙΣΕ ΠΑΛΙ ΣΤΑ ΝΟΤΙΑ... ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΤΟΥ ΉΤΑΝ ΟΤΙ ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΠΡΩΤΑ Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1917 !".

(Ίσως θα ήταν καλύτερα να περιμένει την έκδοση της "Εργατικής Αλληλεγγύης"...).

10 Γενάρη 1994 : Εντείνονται οι προετοιμασίες, τόσο της κυβέρνησης, όσο και του EZLN, για τις διαπραγματεύσεις. Παρ' όλα αυτά, ο στρατός συνεχίζει να βομβαρδίζει κατοικημένες περιοχές. Τα μεξικανικά ΜΜΕ κι ο τύπος στρέφουν την προσοχή τους στις οικονομικές συνέπειες της "εξέγερσης των Ινδιάνων" για την περιοχή, δημοσιεύοντας απόψεις ξενοδόχων, ταβερνιάρηδων και καμαριερών. (Η πολιτεία Chiapas έχει "τουριστικό ρεύμα", αφού πάμπολλοι βορειοαμερικανοί και δυτικοευρωπαίοι σπεύδουν εκεί για να μελετήσουν από κοντά τα ζώα και τους ιθαγενείς της ζούγκλας. Οι τουριστικοί οδηγοί, άλλωστε, την αναφέρουν σαν "παράδεισο των ζωολόγων και των εθνολόγων").

11 Γενάρη 1994 : Ομάδα Ελλήνων διανοομένων (άραγε ζωολόγων ή εθνολόγων ;) απευθύνει έκκληση στον πρόεδρο του Μεξικού για τη σωτηρία των Ινδιάνων. (Η πικρία μας, ας μην ξενίζει τους αναγνώστες. Οι εν λόγω "διανοούμενοι" δεν είναι ούτε ζωολόγοι, ούτε εθνολόγοι. Είναι δημοσιογράφοι και συγγραφείς άρθρων· είναι εκείνοι, σ' κριβώς, που αποσιώπησαν - εσκεμμένα - κάθε κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό περιεχόμενο της Επανάστασης των Τσαпанέκων και δεν είδαν σ' αυτήν παρά μόνο την "Ινδιάνικη εξέγερση" και τη "ρομαντική αναβίωση των επαναστατικών παραδόσεων μιας χώρας που δεν έχει ακόμη κατανοήσει τα δημοκρατικά ιδεώδη...").

12 Γενάρη 1994 : Το πρωί, η κατάσταση παραμένει συγκεχυμένη. Το μεσημέρι, πάνω από 150.000 άτομα διαδηλώνουν στους δρόμους της Ciudad de México, ζητώντας απ' την κυβέρνηση να αρχίσει αμέσως τις διαπραγματεύσεις. Κανείς δεν εκπλήσσεται από το ότι η διαδήλωση αυτή έχει οργανωθεί από το ίδιο το κυβερνών. Partido Radical Institucional. Πρωίς το απόγευμα, ανακοινώνεται ότι, σε ένδειξη "καλής θέλησης" της κυβέρνησης, ο ομοσπονδιακός μεξικανικός στρατός σταματάει μονομερώς κάθε δραστηριότητα εναντίον των ανταρτών. Λίγο αργότερα, ο EZLN ανακοινώνει κι αυτό την κατάπαυση του πυρός. Η κυβέρνηση ορίζει επικεφαλής της ομοσπονδιακής αντιπροσωπείας τον Manuel Camacho Solís, πρώην γραμματέα δημοσίων σχέσεων του PRI. Οι συνομιλίες θα διεξαχθούν τελικά στο San Cristóbal de las Casas και οι εκπρόσωποι του EZLN θα είναι μασκοφόροι και δεν θα αποκαλύψουν τις ταυτότητες τους. Η αμνηστία και η απελευθέρωση όλων των ανταρτών-αιχμαλώτων πολέμου θεωρείται δεδομένη.

Η χθεσινή απόφαση του Salinas να ανασχηματίσει την κυβέρνηση, αποπέμποντας τον υπουργό προεδρίας Patrocinio González Garrido (που, όταν ήταν κυβερνήτης της Chiapas, είχε εφαρμόσει μια πολιτική συστηματικών παραβιάσεων των ανθρωπίνων

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα -

!Tiene y Libertad!

συνεχεια απ' την προηγούμενη σελίδα -----
δικαιωμάτων), τον νυν κυβερνήτη της πολιτείας και τον αστυνομικό διευθυντή, θεωρείται διεθνώς "δείγμα της καλής θέλησης της μεξικανικής κυβέρνησης και του... ανθρωπισμού της" !

.....
19 Γενάρη 1994 : Τα ξένα ειδησεογραφικά πρακτορεία μεταδίδουν ότι οι διαπραγματεύσεις "προχωρούν ομαλά" - ωστόσο, τα ίδια πρακτορεία αναφέρουν "παράπονα των ανταρτών για παραβιάσεις της κατάπαυσης του πυρός εκ μέρους του ομοσπονδιακού στρατού, που συνεχίζει τους βομβαρδισμούς κατοικημένων περιοχών". Φυσικά, κανείς δεν δίνει σημασία σε "τέτοια ψιλοπράγματα"

25 Γενάρη 1994 : Ο πρόεδρος του Μεξικού πρόκειται να επισκεφθεί σήμερα "μετά βατών και κλάδων" το San Cristóbal de las Casas.

Πρέπει, ωστόσο, να παρατηρήσουμε ότι κανείς δεν... παρατηρεί πως δεν δίνεται στη δημοσιότητα κανένα κοινό ανακοινθέν για την πορεία των "ειρηνευτικών συνομιλιών". Το μόνο που τονίζεται κατά κόρον είναι η αμνηστία που χορηγεί ο πρόεδρος Salinas στους αντάρτες που θα καταθέσουν τα όπλα και θα παραδοθούν. Κανείς δεν θυμάται ότι η υπόσχεση για την χορήγηση αμνηστίας είχε ξαναδωθεί την 1/1/94, δηλαδή από την πρώτη κιόλας μέρα της Επανάστασης... Όσο για το "φωνικό" - δηλαδή τη NAFTA - κανείς δεν φαίνεται να ξέρει το παραμικρό !...

Όπως, λοιπόν, ήταν αναμενόμενο, κανείς δεν μιλάει κι, ακόμη, κανείς δεν χαιρετίζει τη ΝΙΚΗ (χωρίς εισαγωγικά και με κεφαλαία γράμματα) των Ζαπατιστών.

Είναι ευνόητο. Κάποιοι κρατούν "σιγή ιχθύος", μη τυχόν και ΕΥΠΗΝΗΣΟΥΝ ΚΙ ΑΛΛΟΙ... (Βλέπε π.χ. τη γαλλική Libération, που - όσο μαίνονταν οι μάχες στο Νότιο Μεξικό - έγραφε κάθε μέρα, πρωτοσέλιδα, περί... Βοσνίας και Σέρβων σχιζοφρενών δολοφόνων. Μόνο στις 25/1/94 ο πηχυαίος τίτλος μιλούσε για την "ήττα" των Ινδιάνων και για τα "φριχτά αντίποινα που τους περιμένουν".) (Βλέπε, όμως, και την ισπανική El País, που, από τις 12/1/94 - ημέρα της κατάπαυσης του πυρός - πέρασε το θέμα στα "ψιλά"...).

Κάποιο άλλοι, απλά, ΝΤΡΕΠΟΝΤΑΙ...

ΟΙ ΜΕΞΙΚΑΝΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ, ΩΣΤΟΣΟ, ΟΥΤΕ ΗΤΤΗΘΗΚΑΝ, ΟΥΤΕ ΚΟΙΜΗΘΗΚΑΝ...

Υπάρχουν, βέβαια, και κάποιοι που ξέρουν τί γίνεται και δεν διστάζουν να το πουν και να το διαδώσουν και έγγραφα.

Αναφέρουμε κάποιους απ' αυτούς, που έπεσαν στην αντίληψη μας :

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ "ΜΕΞΙΚΟ 1994", που κυκλοφόρησε ένα θαυμάσιο ενημερωτικό δελτίο, δωρεάν, το οποίο χρησιμοποιήσαμε κι εμείς, σαν μια απ' τις πηγές, για τη σύνταξη του "χρονολογίου".

ΤΖΑΜΑΪΚΑ - ΡΕΓΓΕ ΚΛΑΜΠ, που, στις αρχές του Γενάρη, κυκλοφόρησε προκήρυξη, απ' την οποία αντιγράφου με :

"...Κάθε εξέγερση, κάθε ανατρεπτική διαδικασία, όσο και απέλπιδα να φαίνεται κατ' αρχήν, όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση των Ζαπατίστας, αποτελεί, κατ' ουσίαν, τη "φιλοσοφική Λίθο" της Ανθρώπινης Προσπάθειας, της μετάβασής της από την Προϊστορία στην Ιστορία της.

Σ' αυτόν τον κόσμο, που το χρέμα είναι ο απόλυτος κυρίαρχος, ή θα εξεγερθείς ή θα είσαι Συνένοχος" τρίτη λύση δεν υπάρχει. Ποιός, λοιπόν, θα δεχθεί να δηλώσει συνενοχή ; ...

Πάντως, όχι οι ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ !

Το σύνθημα τους "ΓΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ" παραπέμπει στην κορυφαία, ίσως, οργάνωση (Κίνηση) της προεπαναστατικής Ρωσίας :

Τη "ΝΑΡΟΝΤΝΑΓΙΑ ΒΟΛΙΑ".

Αλήθεια ! Οι λεγόμενοι Αναρχικοί, γιατί δεν πολυμιλούν γι' αυτή ; Η Σταλινική Αριστερά έχει λόγους...

Οι ...Αναρχικοί - όμως - γιατί ; ... "

(Το ΤΖΑΜΑΪΚΑ-ΡΕΓΓΕ ΚΛΑΜΠ έχει δίκιο. Επιφυλασσόμαστε).

ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ, που, από την πρώτη σχεδόν μέρα, γέμισε τους τοίχους της Αθήνας με συνθήματα.

ΤΑΣΙΑΡΧΙΑ ΝΕΤΣΑΓΕΦ, με την υπέροχη και μεστότατη αφίσα της (βλ. και προηγούμενες σελίδες).

Ίσως μερικοί απ' τους παραπάνω να μην είναι Αναρχικοί... Αυτό, ωστόσο, δεν μας ενοχλεί τόσο, όσο η όποια ΔΟΓΜΑΤΙΑ.

Σ Ε Δ Υ Ο Μ Ο Ν Ο Μ Ε Ρ Η δεν μοιράστηκε το προηγούμενο τεύχος (86) του Αναρχικού, που περιείχε την ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΖΑΠΑΤΙΣΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ :

Σε "φαστφουντάδικο" της Πατρίδας και σε "ανοιχτό πάρτυ για να γιορτάσουν τη νίκη της ΕΑΣ" στην Ανωτάτη Γεωπονική.

Στο πρώτο, το απαγόρευσε ο υλοκτής Ν.Ν. ...

Στο δεύτερο, ο υλοκτής Ο.Σ.Ε. (το μόνο που έχει κοινό με τα τραύνα είναι ότι έχει διαρκώς καθυστέρηση)...

Ετσι, οι ΖΑΠΑΤΙΣΤΕΣ έμειναν ΧΩΡΙΣ ΧΑΜΠΟΥΡΓΚΕΡ και ΧΩΡΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ...

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ, ΠΑΝΤΩΣ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΕ "ΓΚΟΥΝΤΙΣ", ΟΥΤΕ "ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ". ΓΙ' ΑΥΤΟ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΚΑΙ, ΦΥΣΙΚΑ, ΣΤΕΡΟΥΜΕΝΟΣ ΠΑΤΕΝΤΩΝ ΚΑΙ ΚΛΟΠΥΡΑΪΤΕ, ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΣΤΟΥΣ ΠΑΝΤΕΣ ΝΑ ΤΟΝ ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΝ, ή - ΑΚΟΜΗ ΚΑΛΥΤΕΡΑ - ΝΑ ΤΟΝ ΑΝΑΠΑΡΑΓΟΥΝ.

Κουράγιο !

Στο άλλο τεύχος μπορεί να έχουμε "Αναρχικές απόπειρες κατά του Μουσολίνι" και Σταυρόλεξο. Εκείνο που δεν θα έχουμε είναι οι ΕΓΚΥΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ (Σταλισμός, Δουρής, 17Ν, ΣΚΟΠΙΑ, κλπ.).

ΣΤΟ ΓΙΑΝΝΗ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟ ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΟΛΟΨΥΧΑ : "Κ Α Δ Η Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Α" !

ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ* ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ, ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΟΛΟΨΥΧΑ : "Κ Α Λ Η Α Π Ο Λ Ο Γ Ι Α" ! (στοι ανακριτή).

* ΤΡΟΜΕΡΟ ! Μόλις τον μετρίσαμε, η IBM βάρεσε μπιέρια ! (και δεν προλάβανε να τον βιάσουν !).

EJÉRCITO ZAPATISTA DE LIBERACIÓN NACIONAL

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ SELVA LACANDONA (ΚΗΡΥΞΗ ΠΟΛΕΜΟΥ)

Προς το λαό του Μεξικού
Αδέρφια Μεξικανοί,

Σαν προϊόν 500 χρόνων αγώνα - πρώτα ενάντια στη δουλεία· στον πόλεμο της Ανεξαρτησίας, ενάντια στην Ισπανία, πόλεμο που τον ξεκίνησαν οι εξεγερμένοι· κατόπιν για να μην αφομοιωθούμε απ' το Βορειοαμερικανικό επεκτατισμό· ύστερα, για να αποκτήσουμε το δικό μας Σύνταγμα και για να διώξουμε τη Γαλλική Αυτοκρατορία απ' το έδαφός μας· στη συνέχεια, η πορφωρική δικτατορία μας αρνήθηκε την δίκαιη εφαρμογή των νόμων για την Μεταρρύθμιση κι ο λαός επαναστάτησε αναδεικνύοντας τους δικούς του ηγέτες - ξεπήδησαν ο Villa κι ο Zapata, άνθρωποι φτωχοί, όπως κι εμείς, που μας αρνιούνται ακόμη και τα εντελώς στοιχειώδη, για να μπορούν να μας χρησιμοποιούν σαν κρέας για τα κανόνια και για να ληστεύουν τα πλούτη της πατρίδας μας, χωρίς να τους ενδιαφέρει το ότι πεθαίνουμε από την πείνα κι από αρρώστιες που, αλλού, γιατρέυονται· χωρίς να τους ενδιαφέρει το ότι δεν έχουμε τίποτε, απολύτως τίποτε, ούτε μια στέγη που να μπορεί να λέγεται "στέγη", ούτε γη, ούτε δουλειά, ούτε υγεία, ούτε φαί, ούτε παιδεία. Χωρίς να έχουμε το δικαίωμα να εκλέγουμε ελεύθερα και δημοκρατικά τις αρχές μας, χωρίς ανεξαρτησία από τους ξένους, χωρίς ειρήνη και δικαιοσύνη για μας και τα παιδιά μας.

Εμείς, όμως, ΣΗΜΕΡΑ ΛΕΜΕ ΦΤΑΝΕΙ ! Είμαστε οι κληρονόμοι εκείνων που πραγματικά σφυρηλάτησαν την εθνότητα μας, είμαστε οι απόκληροι κι είμαστε εκατομμύρια και καλούμε όλα τα αδέρφια μας να ενωθούν μαζί μας σ' αυτόν τον αγώνα, που είναι ο μόνος δρόμος για να μην πεθάνουμε από την πείνα, απέναντι στις αχόρταγες ορέξεις μιας δικτατορίας που κρατάει πάνω από 70 χρόνια και καθοδηγείται από μια καμαρίλλα προδοτών που εκπροσωπούν τις πιο συντηρητικές και πατριδοκάπηλες ομάδες· είναι οι ίδιοι που στράφηκαν κατά του Hidalgo και του Morelos, που πρόδωσαν τον Vicente Guerrero· είναι οι ίδιοι που πούλησαν περισσότερο από το μισό του εδάφους μας στον ξένο εισβολέα· είναι οι ίδιοι που έφεραν έναν Ευρωπαίο ηγεμόνα για να μας κυβερνήσει· είναι οι ίδιοι που επέβαλαν την δικτατορία των πορφωριστών επιστημόνων· είναι οι ίδιοι που αντιτάχτηκαν στην Απαλλοτρίωση των Πετρελαίων· είναι οι ίδιοι που κατέσφαξαν τους εργάτες των σιδηροδρόμων το 1958 και τους φοιτητές το 1968. Είναι οι ίδιοι που, σήμερα, μας κλέβουν τα πάντα, κυριολεκτικά τα πάντα.

Για ν' αποτρέψουμε τα παραπάνω και σαν τελευταία μας ελπίδα, αφού επιχειρήσαμε τα πάντα για να εφαρμόσουμε στην πράξη τη νομιμότητα που βασίζεται στην Carta Magna μας, ανατρέχουμε στο ίδιο μας το Σύνταγμα, για να εφαρμόσουμε το Συνταγματικό Άρθρο 39, που ορίζει ρητά : "Η εθνική κυριαρχία ανήκει στο λαό κατ' ουσία και αυθεντία. Κάθε δημόσια εξουσία πηγάζει από το λαό και ασκείται προς όφελός του. Ο λαός έχει, κάθε στιγμή, το αναφαίρετο δικαίωμα να μεταβάλλει ή να τροποποιεί τη μορφή της διακυβέρνησής του".

Επομένως, σύμφωνα με το Σύνταγμά μας, απευθύνουμε την παρούσα στον ομοσπονδιακό μεξικανικό στρατό, κύριο στήριγμα της δικτατορίας, από την οποία υποφέρουμε, και η οποία μονοπωλείται από το κόμμα, που βρίσκεται στην εξουσία και έχει επικεφαλής της, υπέρτατο και παράνομο αρχηγό, τον Carlos Salinas de Gortari.

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα -----

Με την παρούσα κήρυξη πολέμου ζητούμε από τις υπόλοιπες Εξουσίες της Χώρας να υψώσουν τη φωνή τους, για να αποκατασταθούν η νομιμότητα και η σταθερότητα στη χώρα, ανατρέποντας το δικτάτορα.

Ζητούμε, επίσης, από τους Διεθνείς Οργανισμούς και τον Διεθνή Ερυθρό Σταυρό να αγρυπνούν και να παρακολουθούν τις μάχες που διεξάγουν οι δυνάμεις μας για την προστασία του άμαχου πληθυσμού, εφόσον εμείς διακηρύσσουμε, μια για πάντα, ότι υποκειίμεθα στους Νόμους περι Πολέμου της Συνθήκης της Γενεύης, συγκροτώντας τον ΕΖΛΝ, σαν πολεμική δύναμη του απελευθερωτικού μας αγώνα.

Εχουμε στο πλάϊ μας τον μεξικανικό λαό, έχουμε την Πατρίδα και οι ΑΝΤΑΡΤΕΣ μαχητές αγαπούν και σέβονται την τρίχρωμη Σημαία στη στολή μας χρησιμοποιούμε το κόκκινο και το μαύρο χρώμα, σύμβολα των απεργιακών αγώνων του εργαζόμενου λαού στη Σημαία μας υπάρχουν τα γράμματα "ΕΖΛΝ", ΕJÉRCITO ZAPATISTA DE LIBERACIÓN NACIONAL και μ' αυτή τη Σημαία θα βαδίζουμε, πάντα, στις μάχες.

Απορρίπτουμε εκ των προτέρων οποιαδήποτε προσπάθεια συκοφάντησης του αγώνα μας, τις κατηγορίες περί εμπορίας ναρκωτικών, ναρκο-αντάρτικου, ληστείας ή οποιασδήποτε άλλες μπορεί να χρησιμοποιήσουν οι εχθροί μας. Ο αγώνας μας στηρίζεται σε συνταγματικό μας δικαίωμα και σημαία του είναι η δικαιοσύνη και η ισότητα.

Για τους λόγους αυτούς και σύμφωνα με την παρούσα κήρυξη πολέμου, δίνουμε στις στρατιωτικές δυνάμεις μας του Ejército Zapatista de Liberación Nacional τις ακόλουθες διαταγές :

Πρώτο : Να προελάσουν προς την πρωτεύουσα της χώρας, κατανικώντας τον ομοσπονδιακό μεξικανικό στρατό, προστατεύοντας, κατά την απελευθερωτική τους προέλαση, τον άμαχο πληθυσμό και επιτρέποντας στα απελευθερωμένα χωριά να εκλέξουν, ελεύθερα και δημοκρατικά, τις διοικητικές αρχές τους.

Δεύτερο : Να σεβασθούν τη ζωή των αιχμαλώτων και να παραδώσουν τους τραυματίες στον Διεθνή Ερυθρό Σταυρό για να τους παράσχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Τρίτο : Να δικάζουν, με συνοπτικές διαδικασίες, τους άντρες του ομοσπονδιακού μεξικανικού στρατού και της πολιτικής αστυνομίας που έχουν δεχθεί προϊόντα ληστείας και που έχουν στρατολογηθεί, εκπαιδευθεί ή πληρωθεί από αλλοδαπούς, είτε στη χώρα μας, είτε στο εξωτερικό, με την κατηγορία της προδοσίας της πατρίδας, καθώς κι εκείνους που καταπιέζουν και κακοποιούν τον άμαχο πληθυσμό και κλέβουν ή διαπράττουν αδικήματα κατά των αγαθών του λαού.

Τέταρτο : Να σχηματίζουν νέες μονάδες με όλους εκείνους τους Μεξικανούς που θα εκδηλώσουν τη θέληση τους να προσχωρήσουν στον δίκαιο αγώνα μας, περιλαμβανομένων και εκείνων, που, όντας στρατιώτες του εχθρού, παραδίδονται αμαχητί στις δυνάμεις μας κι ορκίζονται ότι θα εκτελούν τις διαταγές αυτής της Γενικής Διοίκησης του Ejército Zapatista de Liberación Nacional.

Πέμπτο : Να ζητούν, πριν την αρχή της μάχης, την άνευ όρων παράδοση των εχθρικών επιτελείων.

Εκτο : Να σταματήσουν τη λεηλασία του φυσικού μας πλούτου στις περιοχές που ελέγχονται από τον ΕΖΛΝ.

Λ Α Ε Τ Ο Υ Μ Ε Ξ Ι Κ Ο Υ :

Εμείς, ακέρατοι κι ελεύθεροι, άντρες και γυναίκες, έχουμε συνείδηση ότι ο πόλεμος που κηρύσσουμε αποτελεί ένα έσχατο, αλλά δίκαιο, μέσο. Οι δικτάτορες, εδώ και πολλά χρόνια, διεξάγουν έναν ακήρυκτο πόλεμο γενοκτονίας ενάντια στα χωριά μας γι' αυτό ζητάμε την αποφασιστική συμμετοχή σου στη στηριξη αυτού του διαβήματος του μεξικανικού λαού που αγωνίζεται για δουλειά, γη, στέγη, τροφή, υγεία, μόρφωση, ανεξαρτησία, ελευθερία, δημοκρατία, δικαιοσύνη και ειρήνη. Δηλώνουμε ότι δεν θα σταματήσουμε να αγωνιζόμαστε μέχρι την πλήρη ικανοποίηση αυτών των θεμελειωδών αιτημάτων του λαού μας, με το σχηματισμό μιας ελεύθερης και δημοκρατικής κυβέρνησης της χώρας μας.

Κ Α Τ Α Τ Α Ξ Ο Υ

Σ Τ Ι Σ Α Ν Τ Α Ρ Τ Ι Κ Ε Σ Δ Υ Ν Α Μ Ε Ι Σ

Τ Ο Υ Ε J É R C I T O Z A P A T I S T A D E L I B E R A C I Ó N N A C I O N A L

Comandancia General del EZLN
Año de 1993

Γενική Διοίκηση του ΕΖΛΝ
1993

Στις 10 Γενάρη 1994, ένας ακόμη άνθρωπος δολοφονήθηκε, εντελώς αναίτια, χωρίς ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΘΕΙ, αφού δεν ήταν ούτε πολιτικός, ούτε τραπεζίτης, ούτε μπάτσος κι αφού δεν είχε καμιά ανάμιξη σε κανένα σκάνδαλο.

ΑΡΝΗΣΗ ΕΠΙΔΕΙΞΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΠΟΙΝΗ= ΕΚΤΕΛΕΣΗ.

ΕΝ ΨΥΧΡΩ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ=ΚΑΜΜΙΑ ΠΟΙΝΗ;;;

Ενας δολοφόνος σκότωσε τον φίλο μας εν ψυχρώ κι όμως αυτό που ακούσαμε κατά κόρον μέχρι στιγμής, είναι ότι η Αστυνομία υποχρεώθηκε "εν αμύνει" και "ακαύσια" να σκοτώσει ένα δραπέτη, τρόφιμο ψυχιατρείου, που επιτέθηκε σε περίπολό της με μαχαίρι. Ωστόσο γνωρίζουμε ότι η Αστυνομία χρησιμοποίησε το άλλοθι του ότι ο Θεωδωρής είχε "δραπέτευσει" από το ψυχιατρείο και εσκεμμένα το συνέδεσε εκ των υστέρων με μια απλή εξακρίβωση στοιχείων (8.30 μμ!!! - από αστυνομικούς με πολιτική περιβολή και τέτοια συμπεριφορά που δεν μπόρεσαν να πείσουν για την ιδιότητά τους ούτε τους περίοικους) για να δικαιολογήσει τη δολοφονική ιφάξη ενός μέλους της οικογένειάς της.

Εμείς όμως, και όχι μόνο, γνωρίζουμε ότι η "δραπέτευση" του Θεωδωρή δεν ήταν παρά το τέλος μιας 12ωρης επίσκεψής του σε ένα απωθητικό δημόσιο νοσοκομείο και η επιστροφή του εκεί που έμενε με την οικογένειά του, στο σιτί του. Σ' αυτά που λέμε συνηγορούν τόσο οι ανακοινώσεις της διευθύντριας του ΨΝΑ κας Αποστόλου όσο και της Επιστημονικής Ένωσης ΨΝΑ τις οποίες και παραθέτουμε.

"...Για τους δικούς του λόγους δεν ήθελε να μείνει...Εμείς κάναμε το καθήκον μας ως νοσοκομείο να ενημερώσουμε και γραπτά την αστυνομία πιο πολύ για να προστατεύσουμε τον ίδιο τον άνθρωπο που είχε προσφύγει σε εμάς για βοήθεια. Αντ'αυτού ... τα σχόλια περιττεύουν..." (Δήλωση Κας Αποστόλου ΣΚΑΪ 15/1/1994).

"... Σε κανέναν - ούτε στις αρχές ούτε στον Τύπο - ΔΕΝ (υπογράμμιση στην επιστολή) αναγνωρίζει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί ιατρικά απόρρητα, να αποφαινεται περί της ψυχικής διαταραχής και της μικρής ή "υψηλού βαθμού" επικινδυνότητας προσώπων, να χρησιμοποιεί εκφράσεις όπως "δραπέτης του ψυχιατρείου" ή "τρόφιμος του ψυχιατρείου" και να προσθέτει έτσι στο θάνατο τη διαπόμπευση και σε χιλιάδες άλλους ανθρώπους την πίκρα της δημόσιας προσβολής και απόρριψης." (Επιστημονική Ένωση του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής, Εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ 15/1/1994.)

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω με παρό δικαίωμα και βάσει ποιών στοιχείων διαπομπεύτηκε ο Θεωδωρής Γιάκας από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ως ψυχοπαθής και μάλιστα υψηλής επικινδυνότητας; Επίσης γιατί παρουσιάστηκε ως τρόφιμος και δραπέτης; Δεν μπορούσαν άραγε εκείνοι οι "δημοσιογράφοι" που αναπαρήγαγαν το διαβιβαστικό της Ασφάλειας να διασταυρώσουν τις πληροφορίες τους με τους υπεύθυνους γιατρούς του ιδρύματος από το οποίο υποτίθεται πως δραπέτευσε ο Θεωδωρής; Εχουν φτάσει άραγε στο σημείο να θεωρούν τόσο φερέγγυα πηγή πληροφοριών την Αστυνομία; Θα θέλαμε να πιστέψουμε ότι η παρουσίαση της δολοφονίας του Θεωδωρή εντάσσεται απλά στο διεστραμμένο παιχνίδι της σκανδαλιστικής παρουσίασης της επακαιρότητας που έχει ως στόχο τη νάρκωση του αποδέκτη της πληροφόρησης με κέρδος τη θεαματικότητα και πρωταρχικό θύμα την αλήθεια. Όμως η όλη παρουσίαση του συμβάντος μας θέτει βασανιστικά το ερώτημα μήπως όλα αυτά έγιναν για να εξυπηρετηθεί η κατασκευασμένη εκδοχή της αστυνομίας.

Ο Θεωδωρής Γιάκας είχε την ατυχία, σε μία μοναχική του βόλτα, να συναντήσει στο δρόμο του μία περίπολο του 7ου Παραρτήματος Ασφάλειας Μουσάτου, και μετά την άρνησή του να σταματήσει για έλεγχο στοιχείων ταυτότητας, έπεσε θύμα της ανελέητης καταδίωξης μίας ομάδας ανθρωποκυνηγών, οι οποίοι, πίσω από την κάλυψη της αστυνομικής τους ιδιότητας ικανοποίησαν πάνω του όλα τα δολοφονικά τους ένστικτα. Σύμφωνα με σειρά μαρτυριών καταδιώχθηκε για μεγάλο χρονικό διάστημα ενώ προσπαθούσε να βρει καταφύγιο σε γειτονικά σπίτια. Όσα ακούσαμε εκ των υστέρων, εκδηλώνουν μόνο την προσπάθεια της Αστυνομίας να καλύψει το στυγνό έγκλημά της.

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα -----

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Δεν είναι μόνο το γεγονός ότι η αστυνομία ΑΡΝΗΘΗΚΕ τις εθελοντικές καταθέσεις αυτόπτων μαρτύρων για το ότι ο Θοδωρής δεν κρατούσε στα χέρια του τίποτα, αλλά και μια σειρά άλλων στοιχείων που καθιστούν την σκευωρία της αστυνομίας εμφανέστατη αλλά και διάτρητη.

Παρακολουθήσαμε το ακίνδυνο χάρτοκοπτικό κοπιδί, το οποίο και είδαμε στα νυχτερινά δελτία, 4 ώρες μετά το φόνο, να μεταμορφώνεται το επόμενο μεσημέρι σε μαχαίρι μεταβλητού μήκους λάμας (25 ή 14 εκ.;) και μεταβλητής χρήσης (κυνηγετικό ή καταδυτικό;) σύμφωνα με τις δηλώσεις του δολοφόνου και του προϊσταμένου του κ. Παπαθεμελί. Πότε εφηύρε η Αστυνομία το μαχαίρι; Γιατί δεν το παρουσίασε αμέσως; Και που το βρήκε; Μήπως όλες οι παρόμοιες περίπολοι της Αστυνομίας κουβαλούν μαζί τους τέτοια μαχαίρια ειδικά για τέτοιες κακοτοπιές; Ο Λαγονιάννης ισχυρίζεται ότι αφού τον τραυμάτισε (διαμπερές τραύμα), ο Θοδωρής έτρεξε καταδιωκόμενος για 30 μέτρα(!!!) και ύστερα του επιτέθηκε(!!!) με το αόρατο μαχαίρι αναγκάζοντάς τον να του αδειάσει τη γεμιστήρα του υπηρεσιακού(;;) του περιτρώφου στο στήθος. Μήπως όλα αυτά θυμίζουν κακοφτιαγμένη ταινία τρόμου; Περιμένουμε εναγωνίως την ολοκλήρωση της βαλλιστικής εξέτασης για να μάθουμε αν ο Λαγονιάννης χρησιμοποίησε όντως το υπηρεσιακό του περίστοφο ή εκείνο που ως νυκτερινός ταξιδιχής επιδείκνυε στους πελάτες του σε ανύποπτο χρόνο, λέγοντας πως "αν κάποιος μου κάνει μαγκιές, ΕΤΣΙ θα καθαρίσω".

Επίσης παρατηρήσαμε μία τρομερή σύγχυση σε σχέση με τον αριθμό των σφαιρών που δέχτηκε ο Θοδωρής. Στο Κρατικό όπου μεταφέρθηκε, η πρώτη δήλωση γιατρού μιλούσε για 4 σφαίρες, ενώ η Ασφάλεια μίλησε για δύο και οι εφημερίδες για 3. Ο δε πυροβολισμός στον αέρα, βρέθηκε στο παρμπρίζ ενός αυτοκινήτου(!!!) Θα μπορούσε κάλλιστα να έχει καρφωθεί στο κορμί κάποιου περαστικού. Αραγε, δεν επιτρέπει η πρόοδος της πληροφόρησης και της επιστήμης την ακριβή καταμέτρηση σφαιρών στο ανθρώπινο σώμα; Απορούμε πώς χωρίς να έχει ολοκληρωθεί η ιατροδικαστική έκθεση κρίθηκε μη προφυλακιστέος ο δολοφόνος με την ομόφωνη απόφαση του 25^{ου} Ανακριτή και του συνυπευθυνού του εισαγγελέα. Περιμένουμε εναγωνίως την ολοκλήρωσή της ιατροδικαστικής έκθεσης, η οποία, σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας ΤΟ ΕΘΝΟΣ 12/1/1994, μιλάει για 4 τραύματα πάνω από τη μέση, 2 διαμπερή και 2 τυφλά, καταρρίπτοντας έτσι τους ισχυρισμούς του δολοφόνου.

Επίσης, στα δελτία όλοι οι αυτόπτες μάρτυρες στη γειτονιά, μιλούσαν για πυροβολισμούς εξ' επαφής, ενώ είπαν ότι του περάσαν χειροπέδες αφού ήταν ήδη νεκρός. Αποκορύφωμα των φρικιαστικών λεπτομερειών αποτελούν οι μαρτυρίες πως ο δολοφόνος και ο συνεργός του τράβαγαν τα μαλλιά και κλωτσούσαν το πτώμα του φίλου μας.

Παρ' όλα αυτά, η ανεξάρτητη δικαίου δικαιοσύνη, νίπτοντας τας χείρας της, άφησε ελεύθερο το δολοφόνο προτείνοντάς μας σαν καταπραϋντικό τους περιοριστικούς όρους. Μάλιστα σαν να ντρεπόντουσαν για την απόφασή τους και σκόπιμα την απέκρυπταν επί πολλή ώρα ακόμα και από τους δημοσιογράφους! Που να βρούμε λοιπόν τη δύναμη να πιστέψουμε σ' αυτή τη "τυφλή" δικαιοσύνη ιδιαίτερα όταν είναι γνωστή από παλιά η ατιμωρησία των πολυάριθμων "νόμιμων" κρατικών δολοφόνων.

Επατέλους, ποιος ήταν σε θέση άμυνας; Ένας άοπλος πολίτης ή μία περίπολος οπλισμένων κρατικών λειτουργών;

Και ποιος είχε τα "λογικά" του; Αυτός που καταδιωκόταν ή αυτός που τον κυνηγούσε πυροβολώντας;

"Τον εξόντωσαν σαν ένα σκυλί με 4 σφαίρες στο σώμα για να μας θυμίζει πως το κτήνος της εξουσίας είναι και αυτό τυφλό και πάντα αντιμέτωπο με τους ευαίσθητους και τους ονειροπόλους" (Νότης Μαυρουδής, για τον μαθητή του Θοδωρή Γιάκα, στην ΣΚΑΪ 100,4 16/1/1994)

φίλοι του Θοδωρή Γιάκα

Σ Η Μ Ε Ρ Α Τ Ο Β Ρ Α Δ Υ Σ Τ Ι Σ 9

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΗ ΓΙΑΚΑ ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ, ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ, ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ.